

PŘEDSTAVUJEME NOVÉHO BISKUPA

***KŘESŤAN A MAJETEK
PO DIECÉZI: JIČÍN A JILEMNICE
CO VŠE OBSTARÁVÁ KATECHETKA?***

KARMELETÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Sestra Marie od Navštívení

Krásný žebrák

Autentické a na první pohled skromné a všední zážitky řeholnice sestry Marie nás mohou naučit poznávat stálou Boží přítomnost v našich životech.

Brož., 151 s., 149 Kč

Joanne Mosleyová

Edita Steinová jako žena modlitby

Jaký byl vnitřní život známé karmelitánské svěřice? Kde hledala vzory své budoucí svatosti? Odkud čerpala sílu pro vlastní sebeobětování v plynové komoře osvětimského tábora? Knížka přináší odpovědi na tyto a podobné otázky, stejně jako možný námět k svatopostnímu rozjímání.

Váz., 175 s., 199 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

Frank Naumann

Malý Machiavelli

15 osvědčených strategií pro životní krizi

Krizy jsou nejen obtížnými obdobími, ale také momenty velkých šancí a nových rozhodnutí. Frank Naumann nabízí ve své knize patnáct osvědčených strategií, jak z krizových období získat co největší užitek. Naumann velmi čtivou formou předkládá nejen nové pohledy na životní obtíže, ale také osvědčené metody a techniky, které může čtenář lehce přizpůsobit své životní situaci.

Frank Naumann vystudoval v Berlíně filozofii, biologii a psychologii. Specializuje se na psychologii komunikace. Je autorem řady úspěšných knih. V nakladatelství Portál vyšly jeho tituly *Umění konverzace* (2002), *Umění diplomatického jednání* (2005) a *Umění sympatie* (2010).

Váz., 200 s., 255 Kč

Wunibald Müller

Zamíčené rány – Otázky sexuálního zneužívání v katolické církvi

Sexuální skandály otřásl v poslední době katolickou církví zejména v USA, Irsku a v německy mluvících zemích. Oběti sexuálních zločinů, které se odehrály před několika desítkami let, se dnes hlásí o slovo a na světlo dne se dostávají zranění, o nichž se dlouho mlčelo. Autor se pokouší podat přesně rozlišujícím jazykem především psychologický obraz příčin zranění, která mnohdy vyrůstají z dobře míněných pokusů o pomoc a empatii. Kromě mnoha kazuistik nastiňuje také možné cesty k prevenci sexuálních přečinů a především k uzdravení. Naznačuje také, jaká cesta vede k vyvážené a zdravé sexualitě Bohu zasvěcených osob, ale také vychovatelů a pomáhajících profesí. Kniha není pokusem o obžalobu církve, ale o porozumění složitému předivu vztahů, které se právě ve spirituálním prostředí mohou proměnit v mocenský nástroj vychovatele-pastýře k vychovávanému-dítěti.

Wunibald Müller je teolog, psycholog a zkušený psychoterapeut, spolu s Anselmem Grünem vede dům pro duchovní obnovu v benediktinském opatství Münsterschwarzach v Německu. Je autorem řady knih, v Portálu vychází také *Zamilovanost* (2011).

Brož., 216 s., 295 Kč

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Salvatore Tumino

Ježíš uzdravuje tvé srdce

Cesta od smutku k radosti

Setkání s Ježíšem od kořenů proměňuje život člověka a uzdravuje jej v jeho smutku a depresích. Autor se postupně zabývá lidskými vztahy – se sebou, s druhými, s Bohem –, našimi nemocemi, nenávistí, nedostatkem sebeúcty a pocitu viny, strachem z Boha, perfekcionismem, závislostí na televizi a hmotných věcech, pověrami, egoismem, pýchou i problémy se sexualitou... Řešení nachází v Božím slově a v setkání s Ježíšem, který opravdu uzdravuje srdce a vede od smutku k radosti.

Brož., 128 s., 130 Kč

Wanda Półtawska

Deník přátelství

Korespondence mezi Wandou Półtawskou a Karolem Wojtyłą

Neobvyklá kniha o neobvyklém přátelství. Nejde o autobiografii ani o pouhé vzpomínky na Jana Pavla II. V této knize sledujeme autorčin duchovní život skrze zaznamenaná rozjímání, jež posílala svému duchovnímu otci Karolu Wojtyłovi (i poté, co se stal papežem), a 46 listů, kterými jí odpovídal a sdílel s ní a její rodinou svůj život.

Váz., 648 s., 599 Kč

Kniha bude představena 27. 4. v Praze během *Večera Jana Pavla II.* za přítomnosti těchto blízkých přátel Jana Pavla II.

Ze srdce zdravím všechny shromážděné, jsem ještě tímto jmenováním pohnut. Právě mi ho jménem Svatého otce předali představení Státního sekretariátu.

Chci poděkovat Vám, pane biskupe, také Mons. Tomáši Holubovi a Mons. Josefu Sochovi za to, že jste vedli diecézi v uplynulém období, které se nakonec ukázalo být poměrně dlouhé. Má hluboká vděčnost před Bohem patří také kněžím a v neposlední řadě věřícímu lidu z celé královéhradecké diecéze za modlitby a všechny oběti, které byly přineseny za nástupce pana arcibiskupa Dominika Duky.

Jmenování biskupem představuje v mém životě nesmírně velikou změnu. Když jsem odešel z tehdejšího Československa, začal pro mě úplně nový život v cizině. Návrat představuje další životní zlom a všechno bude opět jiné. Mám radost, že mě Svatý otec poslal do diecéze, kde jsem se narodil a kde jsem vyrostl. Do diecéze, která je posvěcená hlubokou modlitbou a nesmírnou vírou otce arcibiskupa Karla a pozvednutá mimořádnou prací arcibiskupa Dominika, jehož si nesmírně vážím a obdivuji. Královéhradecká diecéze je na dobré úrovni, je živá a funkční. Na druhou stranu je to pro mě o to těžší dostát závazku nastoupit po tak velkých předchůdcích.

Netajím se tím, že cítím velikou bázeň před Bohem přijmout tento odpovědný úkol. Neboť je úkolem, který se dotýká nejen mě, ale týká se také spásy mnoha duší kněží i věřících v celé diecézi.

Pokorně prosím o další modlitbu a o pochopení, když budu ze začátku v novém úřadu tápat. Těším se na přátelskou spolupráci.

Jsem s Vámi spojen srdcem, spojen duší a na přímluvu Matky Boží celé diecézi upřímně žehnám.

Jan Vokál

(pozn. redakce: jedná se první slova biskupa adresovaná diecézi, která pronesl telefonicky ihned po svém jmenování)

OBSAH

Slovo biskupa	3
Aktuality	4
Servis	7
Křesťan ve 21. století	8
<i>Křesťan a majetek</i>	
<i>Luděk Bárta</i>	
<i>Anketa</i>	
Habemus episcopum	10
Cestou vikariáty Jičín a Jilemnice	12
Zaměstnavatel: biskupství	14
<i>Služba katechetky</i>	
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	16
Charitní listy	19

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 4 95 063 4 22, e-mail: ikd@diecezechk.cz, www.diecezechk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barbora Hronová, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 6. 4. 2011 Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Fotografie z titulní strany: archiv Mons. Jana Vokála

HABEMUS EPISCOPUM!

MONS. JAN VOKÁL JMENOVÁN 25. BISKUPEM KRÁLOVÉHRADECKÝM

(vm) – Jeho Svatost papež Benedikt XVI. dne 3. března 2011 jmenoval Mons. Jana Vokála 25. biskupem královéhradeckým. Biskupství královéhradecké tuto událost prožilo při slavnostním shromáždění v kapli biskupství, kdy jméno nového biskupa oznámil Mons. Josef Kajnek, administrátor diecéze. Městu Hradci Králové zprávu zvěstovaly zvony na Bílé věži a katedrále Svatého Ducha (včetně mohutného sv. Augustina). Mons. Josef Kajnek během své promluvy připomenul pohnutou historii kaple na biskupství, která byla mlčenlivým svědkem významných dějinných událostí jako kněžské svěcení národního buditele abbé Dobrovského nebo biskupskou konsekraci arcibiskupa Karla Otčenáška. „I tato chvíle zůstane trvale zapsána do dějin tohoto místa. Když Pán Ježíš povo-

lal apoštoly, svatý Marek tento počátek Božího království na zemi předeseílá větou: „a povolal k sobě ty, které sám chtěl“ (Mk 3,13). Tím je nám zvěstována skutečnost, že každý, kdo má v církvi vykonávat odpovědnou službu biskupa, kněze nebo jáhna, musí být povolán. Nikdo si nevybírá sám toto životní poslání,“ uvedl dále Mons. Josef Kajnek.

Po společných děkovných modlitbách se povedlo navázat telefonické spojení s Vatikánem a Mons. Jan Vokál mohl alespoň na dálku pozdravit přítomné a podělit se s nimi o své bezprostřední dojmy. Své přání řekl do telefonu také viditelně dojatý arcibiskup Karel Otčenášek: „Mám velkou radost a děkuji Pánu Bohu, že si Tě vyvolil pro královéhradeckou diecézi. Přeji Ti do náročných služeb mnoho sil a vyprošuji Ti Boží přízeň a dary Ducha Svatého, k jehož katedrále jsi ustanoven. Ať dokážeš svěřený lid vést s takovou laskavostí, s jakou jsi mě vodil po vatikánských zahradách!“ Budoucí biskup si jako své heslo zvolil latinský začátek textu mariánské modlitby – Sub tuum praesidium – Pod ochranu tvou.

ŽIVOTOPIS MONS. JANA VOKÁLA

Jan Vokál se narodil 25. září 1958 v Hlinsku v Čechách jako druhé ze tří dětí Jana a Anny Vokálových. Vyrůstal v křesťanské rodině, první svátosti přijal v místní farnosti Narození Panny Marie. Po studiu Střední průmyslové školy elektrotechnické v Pardubicích absolvoval Fakultu elektrotechnickou ČVUT v Praze (Ing., obor Technická kybernetika, 1983). V září 1983 odešel

do Říma, kde nastoupil do Papežské koleje Nepomucenum. Studoval filosofii a teologii na Papežské Lateránské univerzitě. Dne 5. července 1988 byl v Ellwangu (diecéze Rottenburg-Stuttgart, Německo) vysvěcen biskupem Jaroslavem Škarvadou na jáhna a inkardinován do královéhradecké diecéze, z níž pochází. Pokračoval roční jáhenskou praxí v St. Dominic Parish (Northfield) a na St. Thomas University (arcidiecéze St. Paul-Minneapolis, U.S.A.). Na kněze byl vysvěcen papežem Janem Pavlem II. dne 28. května 1989 v bazilice svatého Petra ve Vatikánu. V letech 1989–1990 sloužil jako farní vikář v Epiphany Church (diecéze Peoria, U.S.A.) a 1. října 1991 nastoupil do služeb Státního sekre-

tariátu (Sekce pro obecné záležitosti) ve Vatikánu, kde pracuje dodnes. Vystudoval Utroque Jure na Papežské Lateránské univerzitě v Římě, kde získal roku 2005 licenciát a roku 2008 doktorát (JU.D.). Je držitelem diplomu Kongregace pro bohoslužbu a svátosti (studium manželských kauz; 1991–1992) a diplomu Kongregace pro blahorečení a svatořečení (studium postulátů kauz; 2004–2005). Roku 2009 absolvoval rigorózní řízení v oboru ústavního práva (JUDr.) na Univerzitě Karlově v Praze. V letech 1992–2005 byl osobním sekretářem kardinála Corrado Baffie. Roku 2005 byl papežem Benediktem XVI. jmenován koadjutorem kanovnické kapituly při Papežské bazilice Panny Marie Větší v Římě, kde dosud vykonává kněžskou službu. Roku 1995, 1997 a 2009 byl členem papežského doprovodu při pastoračních návštěvách Svatého otce v České republice. Roku 1997 mu byl udělen titul kaplana Jeho Svatosti a roku 2007 titul papežského preláta. 28. září 2005 jej biskup Dominik Duka O.P. zařadil mezi čestné kanovníky Katedrální kapituly Svatého Ducha v Hradci Králové. Dne 3. března 2011 byl papežem Benediktem XVI. jmenován 25. biskupem královéhradeckým. Hovoří anglicky a italsky, pasivně umí německy, polsky a rusky.

STARONOVÝM OPATEM V ŽELIVĚ SE STAL BRONISLAV IGNÁC KRAMÁR

Kanonie premonstrátů v Želivě má od 17. února 2011 „nového“ opata. V tajné volbě se jím opět stal dosavadní opat Bronislav Ignác Kramár. Členové řádu si ho zvolili do svého čela na následujících deset let. Bronislav Ignác Kramár pochází ze Slovenska. Funkci opata vykonával uplynulých 12 let. Generální opat premonstrátů Thomas Handgrätinger vyzdvihl, že uplynulé období bylo naplněné vnitřním a vnějším budováním, obnovou klášterního areálu, konsolidací finanční situace a personálním rozvojem. 51. želivský opat chce spolu s bratry i nadále pokračovat v otvírání želivského kláštera světu. „Želám si, aby aj naďalej ľudia prichádzali do nášho kláštora a nachádzali tu pokoj pre seba a všetkých, ktorých nosia vo svojom srdci. Je dôležité, aby sme si navzájom nezabúdali byť ľuďmi. Ak budem na prvom mieste človekom, budem aj dobrým kňazom, učiteľom, či lekárom. V dnešnej dobe sa človek pomaly začína vytrácať. Je mojim úprimným želaním, aby ho každý, kto zavíta do Želiva našiel,“ řekl opat Kramár krátce po svém zvolení.

Želivský klášter leží v srdci české Vysočiny. Byl založen v roce 1139 pražským biskupem Otou a českým knížetem Soběslavem a jeho manželkou Adlétou. V předhusitské době byl konvent významným duchovním i hospodářským centrem širokého kraje. V době husitských válek byl husity dobyt a vypleněn. Řeholní život v Želivě se podařilo obnovit v roce 1622. První polovina 18. stol. byla za opatů Jeronýma Hlíny a Daniela Schindlera dobou velkého rozkvětu. V době josefinských reforem se klášter převzetím gymnázia v Německém Brodě zachránil před zrušením. V roce 1950 došlo ke zrušení kláštera komunisty. V klášteře byl zřízen internační tábor pro režimu nepohodlné kněze a řeholníky. Od r. 1957 až do r. 1992 byla v klášteře psychiatrická léčebna. Řeholní komunita se mohla do části kláštera vrátit v květnu r. 1991.

Karol Lovaš, OPraem

PRONÁSLEDOVÁNÍ KŘESŤANŮ SE KONEČNĚ DOČKALO POZORNOSTI

(TS ČBK) – Komise biskupských konferencí zemí Evropské unie (COMECE) ocenila závěry Rady ministrů pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy z 21. února k netoleranci, diskriminaci a násilí páchaných na základě náboženství nebo vyznání a považuje je za dobrý krok správným směrem. V druhém odstavci Rada odsuzuje akty násilí proti křesťanům a jejich posvátným místům, proti muslimským poutníkům a dalším náboženským skupinám.

Podobný závěr se přitom podařilo prosadit až napodruhé. Na setkání 31. ledna nebyla Rada ministrů pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy z důvodu vnitřních sporů mezi ministry schop-

na dosáhnout závěru o konkrétní formulaci uznávající křesťany jako hlavní cíl náboženského pronásledování v různých zemích a oblastech jako je Irák, Egypt, Pákistán, Nigérie, Kypr, Filipíny, Irán, Indie a Vietnam. Pozitivní dohoda z 21. února následuje po jednotném nesouhlasu vícero členských zemí EU s negativním výsledkem předcházejícího setkání.

COMECE se nyní domnívá, že by Rada ministrů pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy měla tato slova přetavit v konkrétní skutky, aby zajistila křesťanům a dalším náboženským skupinám po celém světě tolik potřebná základní práva a svobody včetně svobody vyznání, která jim jsou v současné době upírána.

MLÁDEŽ V CHOTĚBOŘI NABÍDLA FARNOSTI 1. DOBROČINNÝ PLES

Přestože jsme s podobným podnikem neměli dosud žádné zkušenosti, tak jsme připravili a zorganizovali v našem městě 1. Dobročinný ples. A protože jsme chtěli, aby to byl ples, který nejen pobaví, ale zároveň hlouběji osloví, dali jsme mu motto „Malý princ s námi pomáhá“.

Patřičnou atmosféru se nám podařilo navodit pomocí tematických scének. Byli jsme přítomni setkání Malého prince s růží a poslouchali lišku, jak si přeje, aby si ji ochočil. Přes všechny naše obavy a strach hrát před naplněným sálem dopadly scénky dobře. Každý se snažil mít otevřené srdce pro všechny příchozí. Hmatatelně jsme to dali najevo růží, kterou obdržela při příchodu každá žena.

Během celého plesu byla v jedné z místností nainstalována výstava jedné z nejchudších zemí Afriky „Oči Malawi“ a současně s ní byly promítány filmy týkající se Papežského misijního díla

děti. Velkou radost nám udělal ředitel PMD Jiří Šlégr, který přijal naše pozvání, a my měli tu čest přivítat jej mezi námi. Příjemným zpestřením plesu bylo i vystoupení taneční skupiny z Brna s pásmem irských tanců. Pro ostatní tanečníky byly připraveny k pobavení různé soutěže, nechyběla ani pestrá tombola.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat Vám všem, kteří jste přišli podpořit nás, i PMDD. Ač nás to vše stálo mnoho úsilí a trpělivosti, přineslo nám to obrovskou radost a také stmelení našeho společenství. Při pohledu na ženy, které odcházely a s krásnou růží, a na usmívající se pány jsme si uvědomili, že cesta k druhým začíná v srdci každého z nás. Věříme, že tento ples pro nás nebyl poslední a už nyní víme, že chceme pokračovat.

Společenství mládeže Chotěboř

NA FARNÍ BESÍDCE POMOHLI MISIÍM

Farnost Vamberk je další z řady farností naší diecéze, kde již několik let pracuje Misijní klubko dětí. V současné době navštěvuje klubko kolem 10 dětí od 1. do 3. třídy a 5 dětí od 4. do 6. třídy. Schůzky se konají každý pátek odpoledne. Misionářky, které původně v klubku začínaly, mezitím dorostly do věku, kdy už si program pro menší děti připravují samy. Odměnou jim je spokojená parta dětí, kterým se ze schůzky nechce ani domů. Hrají společně různé hry, povídají si o zemích, kam směřuje jejich pomoc a modlitby, a také připravují výrobky pro misijní jarmarky. Velkou pomocí při přípravě programu jsou materiály, které Papežská misijní díla pro tyto účely vydávají.

Nedávná farní besídka s tombolou, jejíž výtěžek byl následně odeslán na podporu Papežského misijního díla dětí do Špindlerova Mlýna, ukázala, že dnešní děti nemyslí jen na sebe. Pozvání rovněž přijala diecézní ředitelka Papežských misijních děl v naší diecézi Bronislava Halbrštátová a Misijní klubko ze Slatiny nad Zdobnicí. Paní Halbrštátová přivezla misijní materiály a seznámila účastníky besídky s činností misií. Zároveň poděkovala všem, kteří se podle svých možností snaží pomáhat. Pro děti bylo velkým povzbuzením, když je za jejich dosavadní činnost pro misie pochválila.

Iva Bergerová

Objevme krásu podkrkonošského baroka

(lb) – Od pátku 18. března se můžete vydat do Jilemnice na výstavu Architektonické plány J. L. von Hildebrandta a J. J. Aichbauera. Výstava v Krkonošském muzeu je připravena k letošnímu 275. výročí vysvěcení jilemnického kostela sv. Vavřince. Dosud spíše zapomenutý architekt Aichbauer byl přitom velmi nadaným umělcem a příslušníkem slavné rodiny Dientzenhoferů. Jednalo se o nevlastního syna Kryštofa Dientzenhofera, a tedy bratra proslulého Kiliána Ignáce Dientzenhofera, měl být žákem jiného velíkána té doby rakouského architekta Johanna Lucase Hildebranta. Podle jeho projektu byl postaven Buquoj-ský palác v Praze, podílel se na úpravách kostela v pražské Loretě a realizoval řadu staveb na panstvích rodu Harrachů, mimo jiné právě kostel sv. Vavřince v Jilemnici. Jak prozradil ředitel muzea Jan Luštinec, v první polovině 18. století provedl hrabě Tomáš Alois Raimund Harrach reformu farní správy na svém panství. Obnovil řadu far a původní kostely, často skromných rozměrů, nechal přestavět a rozšířit. Tehdy vzhledem k celkové prosperitě panství došlo k prudkému nárůstu počtu obyvatel. Jako vynikající znalec umění se v případě jilemnického kostela obrátil poprvé na Kiliána Ignáce Dientzenhofera, ale ten odmítl z důvodů svého značného pracovního vytížení. Hrabě nechtěl čekat a svěřil stavbu Aichbauerovi. Kostel sv. Vavřince má jistou vzornost, ale zároveň velice dobře zapadne do prostředí, pro které je určen. V podhorské Jilemnici panují v zimě poměrně náročné klimatické podmínky, a tak je kostel členěn tak, aby neměl přílišné úniky tepla. Z odstupu času se ukazují také jeho estetické kvality a patří k nejušlechtlejším barokním interiéřům v podhůří Krkonoš.

„Výstavu jsme rozdělili na dvě části. V budově čp. 1, dříve úřednickém zázemí zámku, se návštěvník dozví řadu podrobností života a díla J. J. Aichbauera a J. L. Hildebranta, který také v severních Čechách působil, připomeňme poutní chrám v Jablonném v Podještědí. Druhá část se bude týkat místních památek z Jilemnice a okolí. Představí se dosud nevystavované archiválie jako prospekt jilemnických varhan z roku 1766 nebo manuál, který se používal při stavbě kostela. Na něm je zajímavé, že je v něm zaznamenána do všech podrobností spotřeba materiálu včetně hřebíků. Opomenuty nezůstanou barokní plastiky z Jilemnice a okolí, či soubor ornátů z Horní Branné. Chceme se také věnovat postavě iniciátora celého

projektu hraběte Tomáše Aloise Raimunda Harracha a přiblížíme také jiného majitele jilemnického panství, kardinála Arnošta Vojtěcha Harracha, který v 17. století prosadil zřízení královéhradecké diecéze,“ prozradil hlavní lákadla výstavy Jan Luštinec. Připomeňme, že na návštěvu muzea budete mít čas do 2. května, kdy tato expozice skončí. Letos se však ještě mohou návštěvníci muzea v Jilemnici těšit na výstavu představující dějiny čokolády a vzhledem k výročí 70 let úmrtí významného českého krajináře Františka Kavána také na nové uspořádání jeho galerie.

Kostel sv. Vavřince v Jilemnici, autor: Vít Luštinec

Prožívat chvíle společně

POBYTY PRO RODINY S DĚTMI

V týdnu od 12. do 19. února proběhly již tradiční pobyty pro rodiny s dětmi v Branné v Jeseníkách. Na bývalé faře se tak během týdne vystřídalo celkem 40 účastníků. Hodně jich dorazilo z Prahy, ale také z okolí Pastvin, Rychnova nad Kněžnou, Zlína a Ostravy. Ačkoli počasí sněhu příliš nepřálo, podmínky pro lyžování byly v Branné přijatelné. Většina lyžařů využívala místní sjezdovku a někteří vyzkoušeli i střediska v blízkém okolí. Běžkaři se však museli za sněhem vydávat i několik kilometrů do Petříkova, na Červenohorské sedlo či na Praděd. Večer se pak všichni scházeli při společném duchovním programu, společenských hrách, při hudbě i zábavě. Chceme touto cestou poděkovat také kněžím, P. Petru Stejskalovi z Rychnova nad Kněžnou, P. Pavlu Semelovi z Prahy – Holešovic a P. Pavlu Sandánovi z Nekoře, kteří nám věnovali svůj čas a v průběhu týdne se v Branné postupně vystřídali. Děkujeme rodičům a dětem za krásně prožité společné chvíle, za dobrou pohodu, vzájemnou toleranci, vstřícnost, obětavost a zvláště mládeži za pomoc při organizování programů, her a společenské zábavy.

Roman Barabáš

MASOPUST

PRO CELOU RODINU

Farnost při katedrále Sv. Ducha a kostele Panny Marie v Hradci Králové uspořádala v sobotu 5. března v prostorách Nového Adalbertina již pátý masopustní karneval.

„Masopust pro celou rodinu“ jsou již tradičně tři akce v jedné, které oslovují všechny věkové skupiny, nejen naše farníky, ale všechny lidi dobré vůle. Celé akce se zúčastnilo téměř 500 lidí. Soutěží, které připravili členové Orla Vendulka a Toník Huškoví s oddílem Ostříží a Pěšinky, se zúčastnilo 133 dětí. Každý soutěžící po splnění soutěží získal jednu cenu. K tanci dětem (i dospělým) hrál a zpíval pan Martin Hrnčíř. Děti se zaujetím sledovaly pohádku Zlatovláška ve skvělém podání loutkoherce Jana Bílka.

Následovaly vepřové hody, které nám připravil bratr P. Karla Moravce. Od 20 hodin začal program pro dospělé. K tanci hrála skupina Galileo band. S předtančením vystoupila skupina Fidgety Feet ze ZUŠ Střezína. Jejich stepování bylo opravdu jedinečné! Není divu, že pravidelně bodují na mistrovství světa. Dalším zpestřením byla soutěž o nejšikovnější taneční pár a také vyhlášení nejlepších masek. Rozhodování bylo opravdu těžké, protože hezkých masek bylo mnoho. Vítěznou maskou se nakonec stal „Autobus“, který všechny přítomné velmi pobavil. Smysl pro humor nám ve farnosti zcela jistě nechybí!

Helena a Josef Melicharovi

Liturgický kalendář

3. dubna – 4. neděle postní

1. čtení: 1Sam 16,1b.6-7.10-13a

Žalm: Žl 23(22)

2. čtení: Ef 5,8-14

Evangelium: Jan 9,1-41

10. dubna – 5. neděle postní

1. čtení: Ez 37,12-14

Žalm: Žl 130(129)

2. čtení: Řím 8,8-11

Evangelium: Jan 11,1-45

17. dubna – 6. neděle postní – Květná neděle

1. čtení: Iz 50,4-7

Žalm: Žl 22(21)

2. čtení: Flp 2,6-11

Evangelium: Mt 26,14-27,66

24. dubna – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

1. čtení: Sk 10,34a.37-43

Žalm: Žl 118(117)

2. čtení: Kol 3,1-4

Evangelium: Jan 20,1-9

Úmysly apoštolátu modlitby

Duben 2011

Všeobecný úmysl:

Aby církev věrohodným hlásáním evangelia předkládala dnešním lidem důvody ve prospěch života a naděje.

Misijní úmysl:

Aby misionáři hlásáním evangelia a svědectvím života přinášeli Krista všem, kdo jej ještě neznají.

Úmysl našich biskupů:

Aby nezrušitelné duchovní znamení, které svátost křtu dává pokřtěnému, nás neustále posilovalo v úkolu vydávat svědectví našemu Spasiteli.

Křesťan a majetek

„Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do nebeského království.“ (Mk 10,25)

Po přečtení tohoto Ježíšova výroku z Markova evangelia asi mnohý z nás znejistí. Jak se s tak tvrdou větou vyrovnat? Jak velký majetek už mohu považovat za bohatství? Nakolik má člověk právo na soukromý majetek? Je třeba být 2+1 někde na sídlišti ještě v pořádku, ale domek v lepší čtvrti už ne?

Podobně striktně asi Ježíšova slova chápat nemůžeme. Ostatně k majetkovým záležitostem se Kristus vyjadřuje i na jiných místech evangelií a dokonce v odlišném smyslu. Třeba v podobenství o hřivnách (Lk 19,11-27), kde klade důraz na dobré hospodaření se svěřeným majetkem a jeho rozhojnění.

Jasně vidíme, že se křesťanství muselo s otázkou materiálního majetku vyrovnávat od samého počátku. V průběhu dějin se jeho pohled na bohatství měnil. Nalezneme celou škálu postojů od smířlivých a souhlasných po velmi vyhrčené a radikální, kdy je majetek zejména soukromý zcela odmítán. Nutno poznamenat, že ač se ty druhé po nějaké době pravidelně objevovaly, nikdy neměly dlouhého trvání.

Křesťanství se nevyvíjelo ve vzduchoprázdnu a vstupovalo do kontaktů s dobovým myšlením a postoji jiných náboženství. V první řadě ho výrazně formoval judaismus, z něhož ostatně vzešlo. Převládající pohled Židů na majetek byl víceméně kladný. Jeho rozhojnění bylo považováno za viditelný obraz Božího požehnání, a tudíž ani jeho přebytek neznamenal něco hříšného. Jak píše Tomáš Sedláček ve své knize *Ekonomie dobra a zla*, náboženství Starého zákona nepůsobilo jako asketické náboženství zakazující pozemská potěšení. Člověku byl dán svět, aby z něj čerpal užitek. Získávání užitku však nesmělo jít na úkor jasně stanovených pravidel. Židé kladli důraz na oddělení sakrálního a profánního, důležitou úlohu hrálo poselství soboty. Stvoření bylo stvořeno, abychom v něm našli spočinutí, dokonání a radost. Proto ten ekonomicky neužitečný den sobotního odpočinku, který bychom mohli zdánlivě využít lépe. Bohužel se zdá, že jsme ztratili pro tuto dimenzi pochopení. Svoji silnou roli hrála ustanovení sociálně ekonomického charakteru. V určitém časovém rytmu přicházela léta milosti, kdy byly odpouštěny dluhy a docházelo k propouštění otroků. Existovalo právo paběrkovat na poli, každý Izraelita měl povinnost odvádět desátky chrámu, který je rozděloval potřebným vdovám, sirotkům a nemocným.

Z druhé strany křesťanství nasávalo asketické proudy antické filozofie. Velký vliv mělo učení Platónovo. Podle jeho mýtu o jeskyni, náš svět je jen světem stínů, není tolik důležitý podobně jako naše tělo. Manuální práce je vhodná maximálně pro otroky, ideálem pro svobodného člověka je intelektuální a duchovní kontemplace. Měl by se oprostit od tělesných radostí, konzumu a produkce statků. Jasně stanovený dualismus ducha a těla se tak poměrně pevně usídlil v křesťanském myšlení na dlouhá staletí.

V průběhu středověku byl tento postoj mírněn. Podle Tomáše Akvinského je klíčovým poselstvím křesťanství láska k bližnímu, člověk je tvor společenský a tvor dobrý. Blaho celého společenství je sice nejdůležitější, ale jen za podmínky blaha každého jednotlivce ve společnosti. Úkolem člověka je dovádět věci do jejich dokonalosti, tak aby nejlépe sloužily přirozenému zákonu, tedy uskutečňování dobra. Práce je součástí lidské přirozenosti a tvořivost dokonce povinnost člověka. Přebytek zboží tvoří základní předpoklad veškerého obchodu a rozvinutí výrobní specializace. Je ho dovoleno s klidným svědomím užívat, pokud někdo vedle mě netrpí očividným nedostatkem. Probouzí se myšlenka solidarity. Když přeskochíme o několik staletí vpředu, uvidíme, že názor, který zaznívá v sociálním učení církve, totiž že síly neviditelné ruky trhu je nutné usměrňovat podle etických zásad, jež se nemusí shodovat čistě s materiálním užitekem, vychází právě z těchto kořenů.

Ostatně za počáteční bod kapitalismu považoval sociolog Max Weber morálku protestantských sborů, která zakazovala užívat nadbytku pro své potěšení a vyplývat ho za nepotřebné či luxusní věci. Vzniklý kapitál se mohl zpětně investovat do rozvoje podnikání. Ekonomický systém kapitalistické volné soutěže je pro křesťanství v zásadě mravně přijatelný, s nadbytečným majetkem by však měl jeho správce zacházet rozumně, střídme a eticky. „Gründerská“ léta kapitalismu 19. století však ukázala něco zcela jiného a sociální podmínky tehdejších dělníků byly bezesporu svízelné. S návrhy řešení nastalé situace přicházely různé ideologické proudy a církev dala v roce 1892 encyklikou *Rerum novarum* papeže Lva XIII. najevo, že ani ona nechce stát stranou diskuze. Podle mnoha kritiků tak učinila pozdě, kdy už celé masy lidí okouzli socialismus a její hlas nebyl dostatečně slyšet. Danou otázku už asi nerozluštíme, podstatnější je, že encyklika stála na počátku formujícího se sociálního učení církve, v jehož dokumentech nalezneme zformulované postoje k celé řadě společenských a ekonomických otázek.

Za těch sto devatenáct let od zveřejnění encykliky prošel svět mnoha proměnami. Řada svůdně působících cest ukázala svoji rubovou tvář, která přinesla miliónům lidí ještě větší utrpení, než slibovala napravit. Krizemi si prošel také demokratický svět, ale je dobré mít neustále na zřeteli, že nabízí pro rozvoj jedince i společnosti zatím nejlepší poznané prostředí. Nesmíme však zaměnit prostředek za cíl, který zůstává pro křesťana už dva tisíce let neměnný.

Luděk Bárta

Mgr. Stanislava Kučerová bydlí s manželem a třemi dětmi (10, 8, 5 let) v rodinném domě v Hradci Králové, na jeho rekonstrukci si vzali hypotéku na 20 let. Je zaměstnaná na půl úvazku jako úřednice biskupství a na půl úvazku jako učitelka na gymnáziu.

Jak hodnotíte svoji materiální situaci?

Naše materiální situace nás učí skromnosti. Vždycky když se mě moje děti při nákupu ptají, proč si nemůžou koupit tohle či ono (na co mají právě chuť), říkám jim, že nemáme tolik peněz, abychom si mohli koupit všechno, co právě chceme.

A to je vlastně shrnutí naší situace: Máme dost peněz na to, abychom si mohli koupit všechno, co potřebujeme. Do této potřeby počítám i investice do našeho domu, kroužky pro děti a kulturu pro nás rodiče. Ale nezastírám, že bych někdy chtěla mít víc prostředků, abych mohla prostě jen jít a bez úporného shánění po bazarech koupit dětem nové kolo či lyže.

Co pro Vás znamená bohatství?

Bohatství jsou pro mě moje děti, manžel, širší rodina. Máme se rádi, a to se žádnými penězi nahradit nedá. I když – upřímně řečeno – prožívání tohoto postoje v praxi není vždycky úplně jednoduché.

Jakým způsobem by měl křesťan svůj majetek užívat?

Majetek je prostředkem k životu, měl by nám sloužit, nikoli my jemu. Snažíme se našim dětem vysvětlit, že ačkoliv jim někdy připadá, že toho moc nemáme, v porovnání s jinými jsme neskutečně bohatí, a to nejen ve smyslu víry a vztahů, ale skutečně i v rovině majetku, a proto je naším úkolem dávat alespoň něco málo z toho, co jsme dostali, těm, kteří na tom nejsou tak dobře jako my. Snažím se k tomuto postoji vychovávat své děti a také sama sebe.

Ing. Václav Kouba pracuje jako manažer obchodu s technologickým zařízením. Společně s manželkou a třemi syny (12, 10 a 3 roky) bydlí v novém rodinném domku.

Jak hodnotíte svoji materiální situaci? Jste s ní spokojen?

Se situací své rodiny jsem z tohoto hlediska, a vlastně téměř po všech stránkách, velmi spokojen – a jsem za to i velmi vděčen. Jasně vnímám, že dílo, pokud se tak dá nazvat život mé rodiny, je stručně řečeno společným výsledkem Boží přízně a vedení, množství práce a úsilí jejích členů a pomoci od lidí, kteří nás na naší cestě provázeli a provázejí.

Co pro Vás znamená bohatství?

Vztah k materiálním hodnotám se stejně jako vše získává v rodině a to určilo i můj postoj. Vyrostl jsem ve velké rodině a velmi skromných poměrech, kde po bohatství nebylo ani vidu, ani

slechu. Při převodu rodinného majetku na další generaci (dům, pole, les) také nebylo myslitelné, aby kdokoli z šesti sourozenců vznesl nějaký nárok – bylo nutné, aby majetek zůstal pohromadě. Majetek nebo bohatství pro mne není důležitější než dobré vztahy s nejbližšími a vlastně se všemi lidmi a jsem přesvědčen, že by měl být pouze sekundárním ne-li terciálním cílem lidského snažení. Pro mne osobně by znamenalo jednak zabezpečení dobrého života rodiny a pak určitě jistotu na horší časy nebo pro případ, že budou děti potřebovat nutnou nebo výraznější pomoc, až budou sami vstupovat do nezávislého života.

Jakým způsobem by měl křesťan svůj majetek užívat?

To, co budu psát, je podle mého názoru platné nejen pro křesťany, ale i pro všechny ostatní. Majetek je správně prvořadě užívat jako prostředek k něčemu vyššímu na správně postaveném žebříčku hodnot. Člověk by měl samozřejmě nabývat jen to, co získal zaslouženě a s čistým svědomím, a měl by usilovat jen o tolik prostředků a nabývat tolik majetku, kolik potřebuje nebo o který se dokáže zodpovědně postarat. Myslím si, že tak i Bůh rozdává. Skutečně bohatí lidé by měli takové obdarování věnovat také obecnému prospěchu společnosti.

Mgr. Zdislava Černochovej je svobodná a žije zatím v podnájmu v Hradci Králové. Pracuje v Diecézním centru pro mládež.

Jak hodnotíte svoji materiální situaci?

Svoji materiální situaci hodnotím jako dobrou. Myslím, že mi nechybí nic, co bych nutně potřebovala, nestěžuji si.

Co pro Vás znamená bohatství?

Bohatství vidím hlavně v nemateriálních věcech a skutečnostech. Jsou to dobré vztahy s lidmi, jistota, že jsem milována, mám rodiče, kteří mi poskytli krásný domov a naučili, jak se v tomto světě žije, mám sourozence, přátele, se kterými můžu vyrazit na výlet, zahrát si karty, zajít na kafe... Bezednou „truhlou plnou pokladů“, kterou jsem dostala, je pro mne víra a život v církvi. Ale samozřejmě je pro mne bohatstvím i to, že mám práci, střechu nad hlavou a v peněžence vždycky nějakou tu korunu.

Jakým způsobem by měl křesťan svůj majetek užívat?

Jeden moudrý kněz říká: „Všechno, co dostáváme, nedostáváme náhodou a nemáme to sami pro sebe.“ Objevují tuto hlubokou pravdu, ať už v materiálním, či nemateriálním světě. Náš majetek by se pro nás neměl stát cílem, ale prostředkem ke konání dobra. Líbí se mi, když křesťané, kteří mají možnost si např. pořídit dobré auto, bazén, moderně vybavit svůj byt atd. tyto možnosti po zhodnocení situace využijí, avšak neuzavírají se s tím sami pro sebe. Stačí se rozhlédnout kolem, zda někdo ze starších farníků nepotřebuje odvoz na mši svatou nebo jestli by sousedovy děti v letních dnech také rády neskočily do našeho bazénu?! Možností je mnoho.

NOVÝ BISKUP SE DO DIECÉZE TĚŠÍ

Osoba nového hradeckého biskupa je pro mnoho lidí zatím poměrně neznámou postavou. Jedním z těch, kteří Mons. Jana Vokála dobře znají, je Mons. Josef Socha.

Kdy jste se s Janem Vokálem poznal?

Poprvé jsem se s ním nevědomky setkal při své primici, kterou jsem měl v roce 1973, kde asistoval jako 15letý ministrant. Tehdy jsem ho samozřejmě neregistroval, dozvěděl jsem se o tom později z jeho vyprávění. Intenzivnější kontakty jsme navázali až po roce 1990, kdy nastala možnost volného pobytu přes hranice a on sem mohl přijet. Předtím jsme měli jen mlhavé povědomí, že nějaký Vokál studuje v Římě na kněze za královéhradeckou diecézi. Na naše první setkání si přesně vzpomínám. S otcem arcibiskupem Karlem Otčenáškem jsme v rámci našich cest po diecézi dorazili na Vysočinu do Kameniček. Jan Vokál právě trávil svou dovolenou v Hlinsku a do Kameniček přijel na mši svatou. Od té chvíle jsme zůstali v kontaktu.

Jak byste ho charakterizoval?

Je to člověk dobrého srdce. Pan arcibiskup Otčenášek byl mužem přátelství a nepřátele si neuměl vyrobít. Dominik Duka byl ryzí intelektuál, muž zdatný slovem a velkou vizí pro život v biskupské službě. Řekl bych, že pan biskup Jan stojí někde uprostřed mezi nimi.

Nakolik byl on v kontaktu se zemí a regionem odkud pochází?

Už z pracovní náplně zastávané funkce mu téměř veškerá pošta mezi Vatikánem a Českou republikou procházela rukama. Měl a má do situace v české církvi velmi intenzivní a hluboký vhled. Proto bude pro něj poměrně snadné zorientovat se v zatím neznámých situacích, kterého čekají. Už nyní je v kontaktu s celou řadou osobností, biskupů i jejich spolupracovníků.

S jakými dojmy se bude vracet po tolika letech do Česka?

Nemohu za něj přesně odpovědět. Hlavním vkladem, se kte-

rým k nám přichází, je to, že se sem těší a přichází rád. Přijímá toto své poslání jako dar pro svůj život. Myslím si, že je to dobrá výbava pro službu naší diecézi.

Máte představu, co je náplní jeho práce v Sekci pro obecné záležitosti ve Vatikánu?

Jedná se o pozici opravdu úřednickou. Přesto bych řekl, že to byla velmi zajímavá práce. Například připravoval Svatému otci každodenní svodku ze světových událostí, aby byl dobře informován. Vyřizoval také veškeré záležitosti, které se týkaly české církve, chystal Svatému otci české pozdravy atd.

Vybavíte si nějaký silný zážitek, který jste s ním měl možnost prožít?

Když jsme byli s arcibiskupem Karlem Otčenáškem v Římě a Vatikánu, provedl nás nejen svým pracovištěm Státním sekretariátem, ale vzal nás i do vatikánských zahrad. S jeho pomocí jsem se dostal do míst, kam bych se jinak neměl šanci podívat. Když alespoň nahlédnete do míst, kde je centrum života církve, a kde se dějí velká rozhodnutí, tak je to zážitek na celý život.

Co očekáváte, že přinese jako člověk s tak bohatými zkušenostmi s církví v zahraničí?

Samozřejmě světový rozměr církve. Byl dva roky v Americe, desítky let v Itálii a navíc prakticky každý den ve spojení s celým světem. Tahle univerzální zkušenost, kterou má s církví a světem, bude jistě velkým přínosem pro nás všechny. Věřím, že jako biskup Dominik rozdával z bohatství svých vědomostí a zkušeností, bude totéž dělat i biskup Jan.

Když budeme konkrétní, co všechno bylo v uplynulém roce blokováno?

Na tuto otázku nelze odpovědět jen slovy předpisů, protože se domnívám, že činnosti, které právo nedovoluje administrátorovi (např. svolat diecézní sněm, nebo jmenovat kanovníky kapituly, nebo v době kratší, nežli jeden rok jmenovat některého z kněží farářem...), nebyly v uplynulém roce tak aktuální. Problémem spíše byla vyšší míra nejistoty, ve které se těžko plánují akce na delší období.

Jsou stanovena nějaká časová omezení pro působení administrátora?

Úloha administrátora skončí ve chvíli, kdy se jmenovaný biskup ujme řízení diecéze. U nás předpokládáme, že to bude 14. května při mši svaté v katedrále v 15 hodin. Pokud vím, jinak doba správy diecéze administrátorem omezena není, ale je to jen mimořádná správa a přáním církve vždy je, aby netrvala dlouho. V naší zemi jsme zažili v minulém století období, kdy byly diecéze po desítky let spravovány provizorně bez řádného biskupa, a jsem rád, že je tato doba za námi.

ROK A KOUSEK BEZ BISKUPA

Patrně každý diecezán byl v uplynulém období zvědavý na jméno nástupce Dominika Duky. Svědčila o tom spousta „zaručených“ informací, jež kolovaly mezi věřícími. Na několik otázek spojených s významem úřadu biskupa jsem se zeptal P. Karla Moravce, pověřeného vedením Referátu pastorace.

Co znamená pro správu diecéze řádně ustanovený biskup?

Diecéznímu biskupovi přísluší vedení jemu svěřené diecéze mocí zákonodárnou, výkonnou a soudní. V praxi některé pravomoci může delegovat na své spolupracovníky, např. soudní moc na soudního vikáře a na soudce, výkonnou moc na generální nebo biskupské vikáře. Administrátor diecéze má povinnosti a moc diecézního biskupa, ale je jen dočasným správcem, a proto je v uplatňování některých pravomocí samotným právem omezen. Nezavádí žádné změny, a nesmí činit nic, co by mohlo být ke škodě diecézi nebo právům biskupa.

ANKETA

Co přejí osobnosti z diecéze i veřejného života východočeského regionu novému biskupovi? Jak se dívají na jeho volbu?

Položili jsme jim dvě otázky.

Jak hodnotíte jmenování nového královéhradeckého biskupa? Co byste mu chtěli popřát při nástupu do služby?

Mons. Dominik Duka OP, pražský arcibiskup

1. Jeho jmenování přijímám s jednoznačnou radostí.

2. Svému nástupci u katedrály Svatého Ducha přejí otevřenou náruč Boží pomoci a potřebné světlo k vedení svatoklimentské diecéze, která je také rodištěm sv. Vojtěcha. Přejí mu to, co jsem našel v tomto koutě severovýchodních Čech: nejenom podporu kněží, ale také podporu všech věřících, kteří ho budou provázet svými modlitbami. Přejí mu přátelskou otevřenost ze strany měst a obcí, se kterou jsem mohl vždy počítat. Věřím, že také krajské správy, které se nalézají či dotýkají území královéhradecké diecéze, budou připraveny ke spolupráci. Naším diecezánům přejí, aby s radostí ocenili rozhodnutí Svatého otce jmenovat biskupem muže, který má velké zkušenosti ze života církve, protože žil v jejím ústředí v Římě, který má jak odborné teologické i právnické vzdělání, tak znalost světových jazyků.

MUDr. Zdeněk Fink, primátor města Hradec Králové

1. Jsem rád, že naše diecéze má opět jmenovaného biskupa. Mons. Jana Vokála stejně jako naprostá většina Hradečáků sice vůbec neznám. Jeho životopis na mne však působí velmi sympaticky a stejně jako jeho tvář.

2. Rád bych mu popřál pěkné počasí na 14. května... Ale vážně. Může být velmi dlouho královéhradeckým biskupem a tak bych mu přál, aby se zapsal do historie diecéze jen v dobrém, aby se mu s naší samosprávou dobře spolupracovalo, zkrátka aby zde byl spokojený.

Mgr. Radko Martínek, hejtman Pardubického kraje

1. Jmenování Jana Vokála novým královéhradeckým biskupem vnímám jako dobrou a radostnou volbu. Jelikož náš nový biskup dobře zná region východních Čech, pochází z Hlinska, tak jsem také plně přesvědčen o tom, že přispěje k pokračování dialogu mezi církví

a orgány Pardubického kraje i místních samospráv.

2. Při nástupu do funkce, stejně jako při jejím každodenním výkonu bych Mons. Vokálovi chtěl popřát především pevné zdraví, hodně energie, elánu a inspirace v každodenní práci pro blaho lidí v našem regionu.

Mons. Tomáš Holub, pověřen výkonou mocí administrátora diecéze

1. Je to skvělá zpráva nejen pro naši diecézi ale také pro celou českou církev. Biskup Jan přináší zkušenosti světové církve a to ne jako expert z venku ale jako pastýř, který tady bude žít a modlit se s námi.

2. Přejí mu a vyprošuji, aby ze své služby měl i přes všechny složitosti, které na něho jistě čekají, skutečnou duchovní radost.

ThLic. Ing. Jiří Heblt, okrskový vikář vikariátu Chrudim

1. Na prvním místě jsem rád, že máme biskupa. Je to pro nás dobrá zpráva. Nejsem zasvěcený komentátor vnitrocírkevního života, ani jím nechci být. Mám proto na věc jednoduchý pohled. Jsem přesvědčený, že nový biskup je pro nás darem i úkolem a že stejně my jsme

darem a úkolem pro něj.

2. K nástupu do služby bych chtěl Otci Janovi popřát, aby pevnou osou jeho každodenní služby v naší diecézi bylo to, co tak krásně vyjadřuje jeho biskupský znak: nade vším Duch svatý a ve všem Matka Boží Panna Maria.

ICLic. Karel Moravec, pověřen vedením referátu pro pastorační

1. Za nového biskupa se více než rok modlily tisíce lidí v diecézi. Věřím v moc a sílu modlitby. A protože v textu modlitby za nového biskupa také byla prosba: „Bože ... dej, ať se naším novým biskupem stane ten, kdo se ti líbí svatostí života a bude se o tvůj lid starat s horlivostí

a láskou,“ mám radost a těším se z toho, že Pán takto odpověděl na naše prosby!

Biskup Jan by se svými zkušenostmi z Říma mohl do českého prostředí přinést „univerzálnější“ pohled na život církve, a jistě také bude přínosem jeho znalost římské kurie. Potěšilo mě, že studoval právo, neboť nedostatečný respekt k právu v církvi působí řadu problémů.

2. Přejí biskupu Janovi potřebné dary Ducha svatého, dobré zdraví, důvěru, trpělivost, dobré spolupracovníky, a radost ze služby v diecézi!

Mgr. Jiří Vojáček, ředitel Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína a ZŠ a MŠ Jana Pavla II. v Hradci Králové

1. Mám velkou radost, že máme opět biskupa a moc se těším na spolupráci. Podle všech dostupných informací se zdá, že nový pan biskup bude podobně jako jeho předchůdci otevřený člověk se vztahem ke vzdělávání a školám.

2. Pevné nervy, dobré srdce a hodně Boží milosti.

Dvoustranu připravil Luděk Bárta

VIKARIÁT JIČÍN

Území, které spadá pod jeho správu, je velmi pestré hned z několika hledisek. Zahrnuje polabskou nížinu i podhůří Krkonoš a dotýká se Českého ráje. Pro nejbližší oblast kolem města Jičína se ujaly poetické názvy jako Valdštejnova zahrada či Mariánská zahrada. Je pravda, že z letmého pohledu turisty by se chtělo zanotovat slova naší státní hymny „zemský ráj to na pohled“. Bohatá historie kraje po sobě zanechala řadu sakrálních památek, ať už se jedná o kostely, kaple a spoustu drobných objektů jako jsou kříže či sochy svatých. Bližší pohled však ukáže něco jiného. Z hlediska religiozity totiž patří Jičín k těm slabším vikariátům. Třeba v minulosti často diskutované slučování farností probíhalo ponejvíce zde. Vzhledem k personálním možnostem diecéze i situaci v regionu se však ukázalo jako nezbytný krok. Obsazení far se především v jižní části vikariátu omezilo jen na větší sídla typu Jičína, Hořic, Kopidlna či Vysokého Veselí. Když jsem před dvěma měsíci v článku o životě ve farnosti Nový Bydžov zmínil geografický termín vnitřní periferie, je nutné ho znovu připomenout v souvislosti se zdejší krajinou. Alespoň pro tu nížinnou část platí beze zbytku. Díky nedostatku pracovních příležitostí lidé z těchto venkovských oblastí odcházejí, někdejší slávu a bohatství úrodného řepářského kraje bychom dnes těžko hledali. Nepříznivá socioekonomická situace obyvatel na sebe nabaluje další problémy. Podhůří, tedy severní část vikariátu, je nábožensky nepoměrně živější, ale i zde jsou farnosti daleko větší než jinde a kněží spravují celou řadu kostelů.

Až potud zněl text dosti skepticky. Podle okrskového vikáře P. Pavla Jandejška však není k přílišným chmurám mnoho

Zahrada u budovy děkanství v Jičíně se nedávno dočkala obnovy, autor: Luděk Bárta

důvodů. Daný stav nabízí možnost hledat nové cesty pastore. Zvláště v Jičíně se daří spoluúčast na mnoha projektech města. O výuku náboženství se stará hned několik katechetek, farní vikář P. Milan Romportl má na starosti ministranty a společenství mládeže. Pravidelně se schází společenství rodin, skupinka Hnutí fokoláre, Fatimský apoštolát a společenství Živého růžence. Farnost pořádá řadu společných výletů a poutí. Zmínku si zaslouží také jejich velmi rozsáhlý měsíčník FajnFarnost, který je navíc pravidelně doplněn redakčním bulletinem Red Bull. Ve městě se čile rozvíjí ekumenické vztahy, jejich dobrým reprezentantem je každoroční festival Zebín, nazvaný podle známého vrchu severovýchodně od Jičína, kde se také nachází ekumenická kaple. K podzimu se váže setkání křesťanských církví a jejich příslušníků u smírčího kříže na Veliši. Byl vztyčen před dvanácti lety na znamení smíření mezi jednotlivými církvemi. Připomíná dvě pohnuté události 17. a 18. století. Jednou z nich byla tragická smrt jezuitského misionáře a druhou umučení tajného nekatoлика. K úspěšným programům, který se v regionu prosadil, patří i „Orientální dny pro školy“ Katechetického a pedagogického centra Biskupství královéhradeckého. Během posledních let jím byly osloveny stovky žáků a studentů z Jičína, Hořic, Nové Paky a z Lázní Běláhořu.

Svůj díl na kulturním a náboženském probouzení kraje mají také občanská sdružení. V minulém roce jsme referovali o činnosti o. s. Societas Trinitatis a jeho hudební větví Jitčínští Literácy. Mimo jiných kulturních aktivit přímo v Jičíně spravují budovu fary v Ostružně, která začíná sloužit jako kulturní a vzdělávací centrum celého mikroregionu. Obtížný úkol představuje záchrana vzácných pozdně barokních varhan v kostele Povýšení Svatého Kříže. Jejich nejbližší akcí bude 15. dubna pouť k Božímu hrobu v Drahorazi. Společně s arciděkanstvím a Karmelitánským knihupectvím U sv. Ignáce obnovili také historický termín (2. července) kdysi slavných jičínských poutí k Panně Marii Rušánské, jejíž obraz připomíná v kostele sv. Ignáce dobu působení jezuitů v Jičíně. Tu také připomíná chátarající objekt jezuitské koleje nacházející se v majetku města. Nejnověji mu svitla naděje v podobě finančních prostředků z programu ministerstva kultury na záchranu národního kulturního dědictví. Na zápisu koleje mezi národní kulturní památky spolupracuje Jičín s farností.

Zmíněné knihupectví U sv. Ignáce nabízí daleko více než obvyklý sortiment knih a devocionálií. Vedoucí prodejny Bohuslava Korbelařová se rozhodla angažovat ještě jinak. Podobně jako v původním působišti Nové Pace organizuje veřejná čtení a besedy se spisovateli. Jak potvrzuje, také v Jičíně si lidé najdou čas a rádi vyrazí za poučením. Návštěvnost akcí je samozřejmě proměnlivá, ale rozhodně není důvod si na ni stěžovat.

Na fotografii vikář P. Pavel Jandejšek

VIKARIÁT JILEMNICE

Jilemnický vikariát tvoří severozápadní okraj naší diecéze. Zároveň je v ní nejmenším vikariátem. Jak poznamenává zdejší vikář František Mráz, představuje to spíše výhodu. Kněží a laici se navzájem více znají a „rodinné“ prostředí je na vztazích znát, přestože je třeba fyzicky dělit vysoké kopce. Čímž se dostáváme k jeho dalšímu rysu

– zahrnuje v sobě značnou část Krkonoš a jejich podhůří. Známa horská střediska Harrachov, Rokytnice nad Jizerou a Špindlerův Mlýn s rozvinutým turistickým průmyslem představují specifické farnosti. Bohužel je pro dnešní dobu příznačné, že všechny jsou spravovány excurrando z jiných míst, přičemž poslední jmenované sídlo už ani není samostatnou farností. Turisté v nich sice návštěvnost bohoslužeb příliš nezvyšují, ale přesto zůstává důležitá prezentace církve například formou vývěsek. Spousta lidí se do předsíně kostela přijde jen tak podívat a ocenit, když se o něm něco nového dozví. Určitým příkladem, jak podobná horská střediska pastoračně oživit, je centrum Eljon. To vzniklo v roce 2003 po rekonstrukci římskokatolické fary ve Špindlerově Mlýně. Vytvořilo se zázemí pro evangelizační, kulturní, vzdělávací, sportovní a rekreační činnost. V neposlední řadě v něm sídlí Národní kancelář Papežských misijních děl.

Zajímavosti nabízí i jiné farnosti. Třeba ve Studenci mají raritu. O místní chrám Páně se stará 12 kostelníků. Lidé se dohodli na spolupráci a během roku se pravidelně střídají. Působí zde P. Miloslav Paclík, který je kaplanem pro mládež zdejšího vikariátu. V pastoračních úkolech mu pomáhají dva trvalí jáhni František Horáček a Josef Jiran. Obecně je zdejší mládež aktivní. Velkou tradici má společenství Vavříneček, které v Jilemnici funguje již od dob totality. Do zapadlé horské vsi Příchovice (již na území litoměřické diecéze) byl odsunut režimu nepohodlný

kněz Miroslav Šimáček. Postupně se okolo něj utvořilo společenství mladých lidí z celé republiky a mělo vliv také na mládež na sousedním Jilemnicku. Druhým pilířem, na kterém život mládeže stál, byla před dvěma lety zesnulá katechetka Antonie „Tonička“ Hofmannová, františkánská terciářka v padesátých letech vězněná komunistickým režimem.

V roce 2009 byla k jilemnickému vikariátu přičleněna nová farnost – Vrchlabí. „Krok se velmi osvědčil, města jsou blízko sebe, spousta lidí mezi nimi ať kvůli práci či úředním záležitostem každodenně jezdí. Rozvinuté jsou také vztahy na společenské a kulturní úrovni. Stranou nezůstáváme ani my. Například jilemničtí zpěváci pravidelně zpívají koledy na půlnoční mši svatě ve Vrchlabí. Charakterem jsou obě města přitom poměrně odlišná. Zatímco ve Vrchlabí převažovalo německé obyvatelstvem, Jilemnice byla vždycky česká a poválečná výměna obyvatelstva ji nepostihla. Nalezneme však i společné znaky, v obou městech je farní kostel zasvěcen patronu Krkonoš, sv. Vavřinci,“ vysvětluje P. František Mráz.

V Jilemnici již řadu let působí na ekumenické bázi Klub Betánie, který pořádá pravidelně každý měsíc kulturní večery se zajímavými osobnostmi. Setkává se s velmi slušným zájmem veřejnosti. Od nového roku přešel pod křídla České křesťanské akademie. „Mám pocit, že je čas na jakési národní obrození. Samozřejmě ne ve smyslu 19. století, ale potřebujeme si uvědomit, kdo jsme a kam jdeme. Chybí nám vědomí dějinné kontinuity, chybí nám znalosti našeho okolí, nedokážeme rozpoznat kvalitu. Je stále potřeba ukazovat, že existuje cesta umění a kultury, která je velice krásná a zajímavá,“ svěřuje se jeden z hlavních organizátorů Klubu Betánie Jan Luštinec, který je také ředitelem Krkonošského muzea v Jilemnici. V letošním roce si farnost společně s městem připomenou 275 let od posvěcení kostela. Oslovy budou vrcholit o svatovavřínecké pouti ve dnech 13. a 14. srpna.

Na fotografii vikář P. František Mráz

JILEMNIČTÍ SE INTERNETU NEBOJÍ

Žijeme v 21. století, v moderní době plné techniky. Internet a informace z internetu jsou běžnou součástí a potřebou dnešní doby, téměř každého člověka. Bohužel jako se církev někdy neumíme prezentovat a ani využívat internet k informovanosti nejen věřících, ale i nevěřících a hledajících nejen víru, ale i informace. Jistě mnozí z nás vidíme potřebu, že by naše farnosti měly mít internetové stránky, ale nejsou lidé na vytvoření a údržbu...

V hlavách několika přátel vznikl na jaře roku 2009 nápad vytvořit vikariátní stránky. Že by každá farnost mohla mít svoji stránku, prezentaci na jedné společné stránce. Po požehnání tohoto projektu od kněží vikariátu na vikariátní schůzi kněží v září 2009, spatřily tyto stránky světlo světa a internetu v březnu roku 2010. Najdete je na: www.vikariatjilemnice.cz Jednotlivé farnosti z našeho vikariátu by měly stěžít nějakou svoji webovou stránku. Na těchto našich vikariátních strán-

kách se snažíme nabídnout všem příchodícím základní údaje o jednotlivých farnostech, kostelech, kontakty na místní duchovní správce a aktivní laiky z řad farností. Najdete zde také aktuální časy bohoslužeb v celém vikariátu a okolí, farní oznámení, kalendář akcí, články, aktuality a nově i fotogalerii. Můžete nám zde zanechat vzkaz, podívat se na fungující společenství v našem vikariátě apod. Nejenom, že se nám podařilo, že všechny farnosti mají na tomto webu svoji stránku, svoji prezentaci, ale také se snažíme i tímto projektem být více jednou rodinou v našem malém vikariátu. Nesmím vynechat velké poděkování Ondrovi Hornigovi, který strávil mnoho a mnoho týdnů na vzniku této stránky a nadále naši stránku vylepšuje a upravuje. Také děkuji Matějovi Krausovi, který je správcem obsahu webu.

Dvoustránku připravili Luděk Bárta a Jan Lukeš

SLUŽBA KATECHETKY

Katecheze patří mezi základní formy služby církve. Přestože je stále často chápána jen jako výuka náboženství pro děti, je potřeba jí pojímat daleko širě. Posláním katecheze je uvádět člověka do společenství a do osobního vztahu s Ježíšem Kristem. Jedná se o výchovu dětí, mládeže a dospělých ve víře, jež směřuje k její zralosti a přijetí zodpovědnosti za svědectví víry ostatním lidem a za vytváření a růst křesťanského společenství. Katechetou může být duchovní, řeholní osoba či laik – katecheta. Ke službě katechety je potřebná kanonická mise – pověření působit v této službě církve. Je poměrně složité souhrnně definovat pracovní zařazení katechetů. V mnoha farnostech tuto úlohu vykonávají pastorační asistenti, jinde má katecheta uzavřenou pracovní-právní smlouvu přímo s farností, a někdy vykonávají službu katechety dobrovolníci. Na konkrétní zkušenosti s katechetickou prací jsem se zeptal jičínské katechety Anny Kovářové. Přestože v den mé návštěvy už bylo cítit ve vzduchu nesmělé jaro, rozhovor se odehrál za stále příjemného praskání ohně v krbu fary.

Anna Kovářová se zaměřuje především na práci s dětmi ve věku 1. stupně základní školy. „Rozdělení práce mezi několik katechetů se vytrýbilo až v poslední době. „Když jsem v roce 1993 s výukou náboženství začínala, učila jsem všechny děti s povinnou školní docházkou a další jsem připravovala k prvnímu svatému přijímání,“ přibližuje realitu začátku 90. let. Přestože se původně nechtěla učit, nakonec vystudovala dálkově pedagogickou fakultu a začala pracovat jako speciální pedagožka v Jedličkově ústavu v Praze. Tam ji zastihla sametová revoluce, a jakmile to bylo možné, rozhodla se pro studium teologie. „Měla jsem před očima zářný příklad jičínské katechety a vedoucí skautů Marie Matušové, která se o nás starala v dobách našeho dětství, takže mě lákalo studium absolvovat a věnovat se výuce náboženství. Svoji práci cítím jako poslání, vnímám, že když člověk dostal nějaké hříbny, neměl by je zakopat,“ přibližuje důvody, které ji přivedly k práci katechety. Nejdříve probíhala výuka na školách, ale ukázalo se, že bude praktičtější se scházet na faře. Odpadá složité zamlouvání volných učebeň na jednotlivých školách a koordinace termínů podle volného času dětí. Navíc v Jičíně vyučují také děti z okolních vesnic. Ve třech hodinách v průběhu týdne se vystřídá 28 dětí.

Kromě výuky náboženství zajišťuje katechetka Anna Kovářová celou řadu dalších aktivit pro děti i dospělé. Starší děti se pravidelně účastní Tříkrálové sbírky, den nemocných si připomínají scénkou o lurdském zjevení a sbírkou na léky pro potřebné. O Velikonocích připravují malé paškalčky, které se pak rozdávají na Bílou sobotu farníkům. Dále pomáhají s organizací farních dětských dnů. V září se v rámci každoročního festivalu „Jičín,

město pohádek“ účastní „pohádkové“ mše svaté a tradiční ekumenické pobožnosti u smírčího kříže na Veliši. Na podzim vyrábějí výzdobu na „Dušičky“, čistí osamělé hroby, zapalují na nich svíčky a ozdobí je svými výrobky, na Štědrý den rozdávají Betlémské světlo a vlastnoruční dárčky – dopoledne v nemocnici, v domově důchodců, v penziónech a osamělým starým lidem, odpoledne na dětské vánoční mši svaté všem zájemcům z řad veřejnosti. V průběhu roku nevynechávají ani projekty Papežského misijního díla.

Jičínským specifikem je propojení těchto aktivit s křesťanským skautingem. Většina dětí je také členy 2. dívčího oddílu DUHA a 2. chlapeckého oddílu ze skautského střediska Brána Jičín. Oba oddíly mají křesťanské zaměření a jsou doslova hnacím motorem farní katecheze dětí. Jak vedoucí skautek Anna Kovářová, tak vedoucí skautů Jiří Rejlek se už snaží předat vedoucí role mladším generacím. „Mládež už potřebuje nové impulzy, nemůžete káru tlačit donekonečna, to člověk sám vycítí. Stejně je to i s péčí o mládež a animátory. V tomto ohledu koná v jičínském vikariátu neocenitelnou službu kaplan pro mládež Jan Barborka,“ vysvětluje paní Anna.

Jednou měsíčně se pořádají na faře takzvaná „setkání napříč věkem“. Většinou se jedná o práci s biblickými texty, při které se používají postavičky Českého katolického biblického díla. Z těchto inspiračních zdrojů vyrostl i program katecheze pro dospělé, kdy se farníci schází k rozjímání nad texty Starého zákona.

Při výuce náboženství využívá osnov, bohatých materiálů Katechetického a pedagogického centra a vlastní materiály, kterých za ta léta nashromáždila velké množství. Za cenné považuje i pracovní setkávání s kolegyněmi z okolí v rámci vikariátů Jičín a Jilemnice. Sdílují si své poznatky z praxe a vyměňují zkušenosti.

Když se zeptám, nakolik se proměnila mentalita dětí ve srovnání s dřívějškem, odpovídá: „Zažila jsem renesanci skautingu na konci 60. let. Tehdy jsme se kromě hledání duchovní cesty a uplatňování základních principů odpovědnosti Bohu, sobě, lidem okolo sebe, především snažily být dobrými zálesáky a co nejvíce času trávit v kontaktu s přírodou. Dnes už je to někde jinde. Třeba bez internetu se skauting už neobejde, ale nemá cenu lamentovat, celá společnost se zkrátka vyvíjí,“ uzavírá vyprávění.

V příštím dílu se necháme okouzlit varhanami a vydáme se za lidmi, kteří je umí rozeznít krásnými tóny.

Prvkomunikanti se svou katechetkou, autor: Jiří Rejlek

Luděk Bárta

DIÁŘ BISKUPŮ

Duben 2011

Mons. Josef Kajnek

4. 4.	10.00	HK, biskupství, schůze vikářů
5. 4.	14.00	Praha, arcibiskupství, jednání biskupů české církevní provincie
10. 4.	13.30	Rokle, postní setkání s bohoslovci
11. – 13. 4.		Hejnice, 84. plenární zasedání ČBK
16. 4.	15.00	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. – Diecézní setkání mládeže
17. 4.	9.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. z Květné neděle
21. 4.	9.30	HK, katedrála Svatého Ducha, Missa chrismatis
	18.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. ze Zeleného čtvrtku
22. 4.	18.00	HK, katedrála Svatého Ducha, velkopáteční obřady
23. 4.	20.00	HK, katedrála Svatého Ducha, velikonoční vigilie
24. 4.	9.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. ze Zmrtvýchvstání Páně
27. 4.	10.00	České Budějovice, mše sv. a přednáška o vězeňské pastorači
28. 4.	17.30	Praha, Arcibiskupský seminář, mše sv. pro bohoslovce
30. 4.	10.00	Libice nad Cidlinou, poutní mše sv.

Stav ke dni 17. 3. 2011, změna vyhrazena.

Aktuální stav naleznete na <http://www.diecezehk.cz/biskupstvi/zakladni-informace/biskup-administrator-dieceze>.

OSOBNÍ ZPRÁVY

Ustanovení:

S platností od 22. 2. 2011 byl Mgr. Jan KUNERT, farář v Horním Jelení, ustanoven administrátorem excurrento v Radhošti. Zrušeno ustanovení výpomocným duchovním v Radhošti, ostatní ustanovení a jmenování zůstávají nadále v platnosti.

Jmenování:

S platností od 1. 3. 2011 byl Mgr. Ing. Josef POŽIVIL, kaplan – jáhen v Čáslavi, jmenován kaplanem pro mládež Kutnohorsko – poděbradského vikariátu.

S platností od 1. 3. 2011 byl, P. Mgr. Pavel HERTL, SDB, farní vikář v Litomyšli, jmenován kaplanem pro mládež vikariátu Litomyšl.

Úmrtí:

P. Jan MOKRÝ, emeritní farář v Jablonném nad Orlicí, zemřel dne 12. 3. 2011 v Novém Městě na Moravě. Pohřben byl 19. 3. 2011 v Nížkově.

LIBICE NAD CIDLINOU – SVATOVOJTĚŠSKÁ POUŤ

Hlavní pouť ke sv. Vojtěchovi v jeho rodišti v Libici nad Cidlinou a současně zahájení letošní diecézní novény za dar duchovních povolání se uskuteční v sobotu 30. dubna 2011.

Mši sv. v 10 hod. v katolickém kostele bude celebrovat administrátor diecéze biskup Mons. Josef Kajnek. Po mši sv. bude modlitební cesta na Slavníkovské hradiště, kde bude pouť zakončena společnou modlitbou Anděl Páně a modlitbou Svatého otce za nová duchovní povolání. Pro kněze a asistenci bude připraven poutní dům Střezislava vedle katolického kostela. Prosíme kněze, aby si ke koncekraci s albou vzali i bílé štolý. Následně, tak jako v předchozích letech bude probíhat každý měsíc, vždy poslední sobotu, novéna za duchovní povolání pod vedením jednotlivých vikariátů naší diecéze.

Diecézní poutní centrum

Hradec Králové Diecézní teologický institut

„Doctrina christiana“ – VII. semestr – 2. 4. 2011

9.00–10.00 **Mgr. Petr Černý:** Papež Jan Pavel II. a jeho vyrovnávání se s utrpením

10.30–12.30 **Prof. PhDr. František X. Halas, CSc.:** Jan Pavel II. – strážce tradice a novátor

Cílem kurzu je základní úvod do křesťanské nauky podle jednotlivých teologických disciplín. Setkání programu se budou konat pravidelně jednu sobotu v měsíci od 9.00 hod. v Novém Adalbertinu v Hradci Králové, Velké nám. 32. Celý program je veřejně přístupný, otevřený i pro zájemce o jednotlivá vybraná témata.

Hoješín

Noční adorace: 1.–2. 4., 6.–7. 5., 3.–4. 6., 1.–2. 7., 5.–6. 8., 2.–3. 9., 7.–8. 10., 4.–5. 11., 9.–10. 12.

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel: 469 676 181, mobil: 723 180 121

Slavnost SM Elišky Pretschnerové ke 100. výročí jejího narození

30. 4. 2011 Hoješín a Slatiňany

Hoješín: 10.00 mše svatá (v kapli sester OSF) hlavní celebrant: Mons. Josef Socha

Po mši sv.: vděčná vzpomínka sester: „S.M. Eliška a Hoješín“; možnost shlédnutí výstavy o životě S.M. Elišky

12.00 občerstvení

13.30 koncert Gregoriánské scholy od sv. Ludmily v Praze

14.00–15.00 adorace a svátostné požehnání

Slatiňany: 16.00 pobožnost u hrobu S.M. Elišky

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu. Termín: 2. 4. 2011

Program: 14.00 přednáška: P. Timotej Miroslav Tukoty, OPraem.: Kříž v našem životě; 15.00 Loretánské litanie; 15.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 16.30 modlitba svatého růžence; 17.00 pontifikální mše sv.

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a sestry františkanky si vás dovolují srdečně pozvat na modlitby za kněžská a řeholní povolání, které se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží

Termíny: 9. 4., 14. 5., 11. 6., 9. 7., 13. 8., 10. 9., 8. 10., 12. 11., 10. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace

Jičín

Setkání nad knihou

Jičín – divadelní sál K-Klubu, Valdštejnovo náměstí 99

8. 4. 2011 19.00 Hovory nejen o hudbě a s písničkou – účinkuje Jiří Pavlica, moderuje Rostislav Tvrdík

18. 4. 2011 20.00 LiStOVÁní knihou Gottland – účinkují: Lukáš Hejlík, Alan Novotný, Lenka Janíková

Více na www.kna.cz/jicin

Hradec Králové

Studenstký klub Salaš

Po mši svaté pro akademickou obec v 19.30 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie bude ve 20.30 následovat program v katakombách Nového Adalbertina.

13. 4. Kateřina Lachmanová – Dvojí tvář lenosti

20. 4. Kající bohoslužba v 19.30 výjimečně v katedrále Svatého Ducha na Velkém náměstí bude kající bohoslužba s možností svátosti smíření

27. 4. Taneční večer

Informace: <http://salas.diecezehk.cz/>,

e-mail: salas@diecezehk.cz.

Pardubice

Vysokoškolské společenství Pardubice

Po mši svaté pro akademickou obec v 19.30 hod. v kostele sv. Bartoloměje následuje program na faře u kostela.

6. 4. Pallotini (společnost katolického apoštolátu) – P. Slavomír Peklánský SAC

13. 4. Neverbální komunikace – Bc. Marie Nejmanová

20. 4. Kající bohoslužba aneb duchovní příprava na Velikonoce

27. 4. Zábavný podvečer

Více informací: P. Radek Martinek, kaplan pro vysokoškolské, radek.norbert@seznam.cz.

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: 9. 4., 14. 5., 11. 6., 9. 7., 13. 8., 10. 9., 8. 10., 12. 11., 10. 12.

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Hradec Králové

Sedmikráska – křesťanské mateřské centrum
(sedmikraska.wz.cz, Zieglerova 230)

Krotíme internet

Ve čtvrtek 7. 4. 2011 od 10 hodin KMC Sedmikráska zve na besedu s Jakubem Limrem na téma Krotíme internet. Zamyslíme se nejen nad nebezpečím tohoto média, ale dozvíme se také, jak jej pozitivně využívat. Hlídní dětí zajištěno.

Velikonoční rodinná dílna

V neděli 10. 4. 2011 bude možno se mezi 15. a 17. hodinou zúčastnit v prostorách KMC Sedmikráska Velikonoční rodinné dílny. Tentokrát bude na programu pletení z pedigu a zdobení velikonočních vajíček různými technikami. Účastníci budou hradit příspěvek na materiál ve výši 150 Kč na rodinu. Vzhledem k omezeným prostorám doporučujeme přihlásit se předem.

Dětský výtvarný projev

Ve středu 13. 4. 2011 zveme od 10 do 12 hodin na besedu rodiče dětí ve věku zhruba od 2 do 7 let v době konání pravidelného kurzu výtvarné dílny. Vzhledem k omezené kapacitě míst v centru je nutné se přihlásit předem.

Komunikace a sourozenecké vztahy

Ve čtvrtek 28. 4. 2011 zveme od 10 hodin na besedu s Ing. Taťánou Blažkovou o tom, jak svou komunikací ovlivňujeme chování druhých, proč některé naše výchovné přístupy nefungují, co vše o svém dítěti musíme vědět, abychom jeho výchovu zvládli. Vstupné 70 Kč. Hlídní dětí zajištěno.

Centrum pro rodinu Hradec Králové
AKCE PRO ROK 2011
Kurz „Manželská setkání“

Kurz je týdenní a je určen výhradně pro manželské páry, je zaměřen na upevnění manželského vztahu. Témata přednášejí zkušení lektori a rozvíjejí je v následných praktických cvičeních, v malých pracovních skupinách. Přednášky jsou zaměřeny především na komunikaci manželů v rodině, na manželskou krizi, odpuštění, sexualitu, rozdíly mezi mužem a ženou, priority, zdravé sebevědomí, pozornosti a naplňování potřeb.

Termín: 16. – 23. 7. 2011

Místo konání: Litomyšl

Duchovní obnovy pro manželské páry

Jedná se o duchovní program, zaměřený především na obnovu vztahu člověka k Bohu a upevnění vzájemných vztahů v manželství a v rodině. Obnovy začínají ve čtvrtek večer a končí v neděli obědem.

Termín: 19. 5. – 22. 5. 2011

Místo konání: Mendrika

Termín: 16. 6. – 19. 6. 2011

Místo konání: Vranov u Brna

Termín: 13. 10. – 16. 10. 2011

Místo konání: Mendrika

Víkend pro chlapy

To, že i chlapi potřebují trávit nějaký čas jen mezi sebou, je známá věc. Víkend pro chlapy je skvělá příležitost na chvíli se zastavit, ztišit se, odpočinout si, povzbudit se i lépe porozumět sám sobě a svému mužství, abychom se pak s novým odhodláním vrátili do svých domovů, práce a snažili se naplnit své poslání být mužem – manželem, otcem a hlavně opravdovým chlapem ... Během dne je několik na sebe navazujících přednášek, ve večerních hodinách zpravidla besedování o přednáškách a probíraných tématech.

Téma: „Vnitřní uzdravení“

Termín: 18. 4. – 17. 4. 2011

Místo konání: Jeníkov u Hlinska

Více informací, přihlášky a další nabídky najdete na:

<http://www.diecezkhk.cz/pastorace/centrum-pro-rodinu/akce>, Centrum pro rodinu Hradec Králové, Velké náměstí 32, 500 03, e-mail: crhk@seznam.cz, telefon: 4 95 063 430, 466 652 332.

Diecézní centrum pro mládež**Týden modliteb za mládež**

Týden společné modlitby církve za mládež od 10. do 17. 4. 2011. Zapojit se mohou jednotlivci všech věkových kategorií i celé farnosti. Příručka s návodem, jak tento týden prožít, bude k dispozici u kněží nebo na www.diecezkhk.cz. Informace na Diecézním centru pro mládež, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, e-mail: dcm@diecezkhk.cz, tel.: 4 95 063 421.

Diecézní setkání mládeže

Dne 16. 4. 2011 se v Hradci Králové uskuteční Diecézní setkání mládeže. Zahájení programu v 9.00 hod. ve Filharmonii (Eliščino nábřeží), mše sv. v 15.00 hod. v katedrále; 17.00 Moravské pašije (divadelní vystoupení Víti Marčíka). Polední občerstvení zajištěno. Motto: „V Kristu zapuště kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry.“ (srv. Kol 2,7) Pořádá Diecézní centrum pro mládež, Hradec Králové, tel.: 4 95 063 421, e-mail: dcm@diecezkhk.cz.

Velikonoce na Vesmíru

Přijďte prožít Velikonoce na DCŽM Vesmír od 20. do 25. 4. 2011. Budeme se společně modlit, zpívat, pracovat, připravovat a slavit liturgii. Nebudou chybět ani tradiční zvyky. S sebou: spacák a přezůvky. Doporučený příspěvek 220 Kč/den. Prosíme, hlase se předem.

Víkend blahořečení Jana Pavla II.

Přijďte prožít společně blahořečení papeže Jana Pavla II. na Vesmír. Plánovaný „Teenagers víkend“ bude otevřen i pro starší 19ti let a promění se tak v „NEJENTEENAGERS víkend“. Budeme společně prožívat mimořádnou a jedinečnou událost blahořečení „papeže mládeže“ – Jana Pavla II. Termín: 29. 4. – 1. 5. 2011. S sebou: spacák, přezůvky. Doporučený příspěvek 200 Kč/den. Prosíme, hlase se předem! Kontakt: DCŽM Vesmír, Deštné v Orl. h., tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz. Více informací na www.vesmir.signaly.cz.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí:

5. – 8. 4. 2011 – PC kurz pro seniory – začátečníci, Hradec Králové

12. – 15. 4. 2011 – PC kurz pro seniory – mírně pokročilí, Hradec Králové

27. 4. – 2. 5. 2011 – Šestidenní duchovní obnova pro seniory a lidi středního věku s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPraem., Marianum – Janské Lázně

4. 5. 2011 – Den pro seniory, Mezdiecézní setkání seniorů, Svatý Kopeček u Olomouce, Diecézní centrum pro seniory zajišťuje autobusovou dopravu z Hradce Králové (další místa na trase dle domluvy)

9. – 12. 5. 2011 – Duchovní obnova pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, Marianum – Janské Lázně

18. 6. 2011 – VII. diecézní setkání seniorů a jejich přátel. Téma: Izrael a jeho duchovní bohatství

9. – 16. 7. 2011 – Pobyť pro prarodiče s vnoučaty – I. turnus, Marianum – Janské Lázně

16. – 23. 7. 2011 – Pobyť pro prarodiče s vnoučaty – II. turnus, Marianum – Janské Lázně

8. – 17. 8. – Svatojanská pěší pouť do Santiaga de Compostely s návštěvou Fatimy a Coimby. Přihlášky nejpozději do 29. 4.!

20. – 27. 8. 2011 – Pobyť pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt – III. turnus

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, Tel.: 495 063 661, 737 215 328, e-mail: dcs@diecezhk.cz, web: www.dcskh.cz nebo www.animatori.cz.

Diecézní ministrantské setkání v Červeném Kostelci

Víkendové setkání se uskuteční 6. – 8. května 2011 v Červeném Kostelci. Setkání je určeno pro kluky a děvčata od 6 do 15 let. Cílem setkání je umožnit dětem zakusit radost z křesťanského společenství, společně prožít krásu liturgie a nejen formou her si uvědomit, že všichni jsme pozváni následovat Ježíše Krista.

Předběžný program:

Pátek 6. května

18.00 – 19.30 příjezd a ubytování ve škole

20.00 – 21.00 večerní program v sokolovně

Sobota 7. května

dopoledne „Pouť do Compostely“

14.00 mše sv.

odpoledne volitelný program, večer hra, adorace

Neděle 8. května

9.00 slavnostní mše sv.

Přihlášky do 29. dubna na webových stránkách <http://ministranti.diecezhk.cz> nebo emailem na adrese ministranti@diecezhk.cz. Případné dotazy na tel. 777 339 233 P. Jan Uhlíř, arciděkan v Kutné Hoře

Dětský tábor Chaire 24. 7. 2011 – 6. 8. 2011

Klášterec nad Orlicí – samota Březovka

Dětský tábor »Chaire« navazuje na dlouholetou tradici dětských táborů Radost a Archa. Od roku 2005 pořádá každoročně skupina mladých vedoucích a instruktorů dvoutýdenní stanový tábor pro 30–40 dětí. V posledních letech se táborovým domovem stala samota Březovka u Klášterce nad Orlicí. Tábor je určen pro děti **od 9 do 14 let**. Program plný her, práce, dobrodružství a modlitby připravuje více než deset vedoucích a instruktorů společně s knězem.

Cílem tábora je utužit děti i vedoucí po tělesné i duchovní stránce, proto běžnou součástí táborového programu budou kromě celotáborové hry s legendou tvořit také takové lahůdky jako ranní rozcvička, mytí ve studené vodě, získávání rozličných dovedností (tábournictví, hudba, sport, křesťanství...), táborové ohně, kondiční cvičení, modlitba a tvořivost. Na táboře je přítomen kněz, zdravotník a četa znamenitých kuchařek.

Cena: **2700 Kč** (sleva pro vícečetné rodiny)

Další informace, přihláška: www.taborchaire.cz, tel. 777 829 250 (Mgr. Mirek Nedorostek)

Pořádá: Aliquantulum o.s.

ČM Fatima, Koclířov

Na celý měsíc duben jsou v Koclířově připraveny Dny Jana Pavla II., které vyvrcholí naší společnou cestou do Říma na svátek Božího Milosrdenství, kdy bude 1. 5. beatifikován Jan Pavel II. (podrobný program k dispozici u kněží ve vašich farnostech nebo ke stažení na www.cm-fatima.cz)

1. – 3. 4. – postní víkendový seminář s P. P. Dokládalem

12. – 13. 4. – fatimská vigilie a fatimský den v Koclířově

Ve spolupráci s Diecézním poutním centrem je připravena pouť letecky společně s našimi biskupy za 15 400 Kč a pouť autobusem za 5 500 Kč. Přihlášky s podrobným programem a službami jsou ke stažení na www.cm-fatima.cz, případně Vám je zašleme na požádání poštou.

Po návratu z Říma budou zahájeny exercicie vedené P. E. Vellou ve dnech 2. – 5. 5. a následně seminář vnitřního uzdravení na víkend 6. – 8. 5. Součástí semináře bude i celodenní program 1. mariánské soboty vedený P. E. Vellou s odhalením památníku a sochy Jana Pavla II. Přírodní areál pod horou Blahoslavenství tak ponese název areál Jana Pavla II.

Je možné se ještě přihlásit na mimořádnou pouť do Fatimy, Lurd aj. ve dnech 15. 5. – 26. 5. jako poděkování za definitivní potvrzení poslání Světového apoštolátu Fatimy Svatým Stolicem.

Všechny další aktivity hnutí Světového apoštolátu Fatimy jsou uvedeny na internetu a můžete se přihlásit či informovat na sekretariátu – recepci Fatimy.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy, č.p.195, 569 11 Koclířov, tel. 461 543 164, mobil: 731 646 800, e-mail: recepcce@cm-fatima.cz nebo fatima@iol.cz; www.cm-fatima.cz

JEDNO Z NEJCENNĚJŠÍCH OBDOBÍ ŽIVOTA

O smrti a umírání se těžko mluví. Odchod blízkého člověka je vždycky těžké přijmout. Chybí nám. „A přitom je s námi, neloučíme se s ním definitivně,“ řekla by paní Marie Hubálková, ředitelka Oblastní charity Pardubice. Ona a její sestřičky z domácí zdravotní a hospicové péče se se smrtí setkávají. Pomáhají rodinám, které pečují o umírajícího bližního. Mají víru, pevnou víru, a umějí ji sdílet. A tak i když jejich pomoc spočívá především ve zdravotní péči, je jejich přínos pro rodinu mnohem větší. Dopomáhají k tomu, aby poslední dny, týdny, měsíce člověka byly pro něho i pro rodinu, jak říká paní Hubálková, „jedním z nejcennějších období jejich života.“

Říkat pravdu

Nesnadným úkolem pro rodinu je vyřešit dilema, mají-li umírajícímu člověku říci pravdu. Paní Hubálková ze zkušeností profesních i svých osobních říká jednoznačně ano. „Budou-li rodinní příslušníci otevření a řeknou mu pravdu, velmi mu prospějí. Je to těžké, ale zároveň je to férové a osvobozující. Člověk to stejně cítí. ‚Copak jste si v životě lhal?‘ říkají naše sestřičky. Když se člověk

může rozloučit s lidmi, které má rád a na kterých mu záleží, zařídí si spoustu věcí, je umírání jiné. Má čas a možnost dojít do fáze smíření. I pro celou rodinu to má stmelující charakter, až duchovní zážitek.“

Nikdy není pozdě

Charita poskytuje své služby všem lidem bez rozdílu víry a vyznání. Se shovívavým úsměvem mě paní Marie Hubálková ujišťuje, že i zapřísáhlí ateisté se v takové chvíli obrací k Bohu, že o Bohu přemýšlejí, že jej hledají. „Spirituální potřeby jsou u všech lidí stejné. Je moc dobře, když sestřička coby cizí osoba do rodiny chodí, protože s rodinnými příslušníky často člověk nemá odvahu o Bohu a posmrtném životě mluvit. Bud' se bojí, že své blízké raní, že je upozorní na to, že odchází, anebo když člověk celý život vystupoval jako ateista, je pro něj těžké se svěřit, že uvažuje o tom, že Bůh existuje. A když potom takový pacient dojde ke smíření a když i rodina spolu s ním objeví duchovní hodnoty, je to pro mě obohacující,“ netají se paní Hubálková.

pokračování na str. 20

DOMÁCÍ HOSPICOVÁ PÉČE

Jde o službu, která umožňuje těžce nemocnému strávit poslední dny života doma a v kruhu svých blízkých. Ordinuje ji praktický lékař a vychází z přání a potřeb nemocného a jeho rodiny. Předpokladem poskytování této služby je aktivní spolupráce rodiny nebo blízkých nemocného.

Ošetřujeme a doprovázíme nemocné a umírající

Domácí hospicová péče v sobě kombinuje péči ošetrovatelskou a lékařskou s pomocí v oblasti sociálně-právní, psychologické nebo duchovní.

Jsmo oporou pečujícím

Nabízíme odbornou podporu rodině a blízkým, kteří o nemocného umírajícího pečují a procházejí těžkým životním obdobím. Pomáháme jim zvládat jejich zármutek i po smrti blízkého člověka.

Spolupracujeme s lékaři

Domácí hospicovou péči ordinuje praktický lékař, lékař při hospitalizaci nebo lékař-specialista. Tito lékaři spolupracují v domácím hospicovém týmu, který dále tvoří zdravotní sestry, pečovatelky, rodina nemocného, nutriční terapeut, fyzioterapeut, případně i psycholog nebo duchovní.

Poskytujeme služby

- profesionální ošetrovatelskou péči dle předpisu lékaře
- pomoc při tlumení bolesti a tišení dalších doprovodných příznaků nemoci
- péči o správnou výživu a hydrataci nemocného
- zaškolení rodiny v ošetrování těžce nemocného člověka
- zapůjčení zdravotních, rehabilitačních a kompenzačních pomůcek
- seznámení s průběhem nemoci a pomoc rodině při umírání nemocného
- zajištění psychologické podpory a duchovních potřeb pro nemocného i jeho rodinu

pokračování na str. 20

Ilustrační foto z Charitní ošetrovatelské služby Polička.

Jedno z nejvzácnějších období života pokračování ze str. 19

Sestřičko, ještě mi povězte..

V domácím prostředí se člověk cítí v bezpečí, jistě, a protože je se sestřičkou sám, může probrat věci, které nikdy nikomu neřekl, o kterých právě v tuto dobu intenzivně přemýšlí. Svěří se se svými obavami. „Lidem velmi pomáhá, že s námi mohou mluvit otevřeně. Jako s přítelem. A protože mluvíme o Bohu, brzy se svého strachu zbaví, nacházejí klid. Můžeme nabídnout setkání s knězem, zajistit setkání s lidmi, se kterými

třeba nejsou úplně zadobře. Ti lidé se zkontaktují, usmíří, máme takové zkušenosti,“ říká paní Hubálková.

„Umírání bývá klidné. Z bolesti člověk strach mít nemusí, utlumíme ji léky. Člověk slábne, slábne, držíte ho za ruku a on odchází. Smrt a umírání je přirozená věc, která patří k našemu životu. My všichni budeme muset zemřít,“ uzavírá paní Hubálková a my o jejím poselství můžeme třeba právě teď, v období Velikonoc, přemýšlet.

Vladka Dobešová

Domácí hospicová péče pokračování ze str. 19

- pomoc při zajištění pietního odvozu těla po úmrtí nemocného
- základní sociální poradenství a podporu pozůstalým

Časový rozsah služby

Nepřetržitě 24 hodin denně (Po – Ne)

„Nebýt sám na začátku ani na konci“

Naše Charity poskytují také další péči a služby pro nemocné a seniory – pečovatelské služby, půjčovny zdravotních, kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, odlehčovací služby a osobní asistenci.

Více informací o domácí hospicové péči, kterou poskytují střediska Charitní ošetřovatelské služby v naší diecézi, získáte v nejbližší Charitě nebo u svého lékaře.

AKTUALITY

Tři příležitosti

POLÍČKA: Příležitosti a s nimi nové povinnosti, starosti a radosti provázejí Oblastní charitu Políčka od začátku letošního roku.

Příležitost první – nová sociální služba Osobní asistentce: Tuto, občany dlouhá léta poptávanou službu, jsme zahájili od 1. ledna 2011. Osobní asistenci poskytujeme dětem od 1 roku věku a dospělým v jejich vlastních domácnostech. Doposud jsme žadatele odkazovali na svitavskou neziskovou organizaci Salvia.

Pro koho? Služba je určena osobám se sníženou soběstačností z důvodu tělesného, mentálního, zrakového a sluchového postižení, chronického onemocnění či věku, jejichž situace vyžaduje nezbytnou pomoc druhé osoby. Osobní asistent pomáhá člověku se vším, co člověk pro své postižení nemůže zvládnout sám: pomoc při osobní hygieně, zajištění stravy nebo chodu domácnosti, pomoc při zvládání péče o vlastní osobu, výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti i zprostředkování kontaktů se společenským prostředím.

Kdy a kde? Osobní asistenci vykonáváme v pondělí až pátek od 7 do 18 hodin. Služba však nemusí být omezena pouze na uvedenou pracovní dobu. Klient si ji může s asistentem dojednat podle potřeby i v jiný čas a v jiné dny v týdnu. Poskytnuté služby si částečně hradí klient z příspěvku na péči. Sídlo Osobní asistence najdete v Políčce v ulici T. Novákové čp. 734.

Věříme, že rozšíření spektra služeb Charity přispěje občanům Políčka k tomu, aby mohli zůstat ve svém domácím prostředí s handicapem, v nemoci i ve stáří, a pro jejich pečující osoby bude úlevou při namáhavé službě svým blízkým.

Příležitost druhá – nová sociální služba Sanace rodiny: Službu „Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi“ jsme zahájili 1. února 2011 v rámci pilotního projektu Sanace rodiny Pardubického kraje. Vzniká v úzké spolupráci s odborem sociálně právní ochrany dětí a jejím posláním je podpora rodin s nezaopatřenými dětmi, které jsou v tak obtížné situaci, že potřebují podporu při obnově základních rodinných funkcí. Je poskytována v domácím prostředí v Políčce a spádových obcích a vychází z individuálních potřeb rodiny. Sanace rodiny sídlí ve Vrchlického ulici 185.

Příležitost třetí – nové pronajaté prostory: Dvě charitní budovy na Vrchlického ulici a obchod Fimfárum v Masarykově ulici už nestačily. Od ledna 2011 si proto Charita pronajala nové prostory v ulici T. Novákové čp. 734, kam umístila zázemí pro pracovnice Osobní asistence a přesunula stávající službu Otevřené dveře. Otevřené dveře doposud využívaly prostory AC dílen v odpoledních hodinách. Klientů však přibývá v obou střediscích. Navíc, po cca 6 letech fungování Otevřených dveří, čím dál víc vyvstávala potřeba, aby osoby s duševním onemocněním, které se ve středisku scházejí, dostaly své vlastní zázemí. To se jim nyní splnilo.

Doba není ekonomicky příznivá, přesto se políčská Charita rozrůstá. Některé projekty byly připravovány roky dopředu, jiné se „objevily“ ze dne na den. Sociální problémy v naší zemi bohužel nemizí, naopak přibývají a vyostřují se. My se na ně snažíme reagovat.

(Štěpánka Dvořáková, www.policka.charita.cz)

pokračování na str. 21

POMOC PRO JAPONSKO

Na pomoc obětem zemětřesení a tsunami v Japonsku je možné přispět na sbírkové konto Charity ČR:

55660022/0800
u České spořitelny,
VS: 135

Pomoci můžete i zasláním
dárčovské SMS ve tvaru:

DMS CHARITACR
na číslo 87777

(cena jedné DMS je 30 Kč,
Charita ČR obdrží 27 Kč)

Charita ČR organizuje pomoc ve spolupráci s japonskou Charitou a Caritas Internationalis. Charita Japonsko poskytuje ubytování lidem, kteří se ocitli bez přístřeší, organizuje pomoc dobrovolníků a bude pomáhat obětem katastrofy dlouhodobě při obnově obydlí. Čeští a moravští biskupové vyzvali v neděli 13. 3. věřící k solidaritě a k modlitbě za oběti katastrofy v Japonsku.

Více na www.charita.cz
a www.caritasczech.org.

DĚKUJEME!

AKTUALITY

Dětský karneval

SVĚTLÁ NAD SÁZAVOU: Karnevalové veselí ve Světlé nad Sázavou pokračovalo v sobotu 12. února 2011 dětským karnevaelem, který pořádalo Mateřské centrum Rolnička. Zavítalo na něj 170 masek, jež si zatančily a zařadily za hudebního doprovodu skupiny Trend. Potkat jste se zde mohli s princeznami, čarodějnicemi, piráty, vodníky, princí, rozmanitými zvířátky, břišními tanečnicemi a spoustou dalších masek domácí výroby či zakoupených. Maškarní rej zpříjemnilo několik soutěží a všechny masky byly odměněny sladkým zákuskem.

Výtěžek tomboly poputuje Ashmitě Motnero, dívce, jejíž školní docházku již 6. rokem finančně podporuje Mateřské centrum Rolnička v rámci projektu Adopce na dálku. Mateřské centrum Rolnička ve Světlé nad Sázavou, jeden z projektů Oblastní charity Havlíčkův Brod, je zkušeným karnevalovým organizátorem, neb sobotní dětský karneval byl již osmý v pořadí. (Hana Fikarová, www.hb.charita.cz)

OBLASTNÍ CHARITA HRADEC KRÁLOVÉ vyhlašuje v rámci Evropského roku dobrovolnictví výtvarně literární soutěž pro děti a mládež z Hradce Králové a blízkého okolí s tématem

„Dobrovolníci mění svět“

Soutěž probíhá od 1. dubna do 10. července 2011

Cílem soutěže je zviditelnit smysluplnost dobrovolnictví a zvýšit povědomí o důležitosti a významu dobrovolnictví. Možnost vyjádřit se a hledat odpověď na zadané téma je jednou z možností, jak u nejmladší generace posílit sociálního citění a vědomí, že pomoc druhému je nutné vnímat jako přirozenou součást života.

Více informací o pravidlech soutěže naleznete na www.charitahk.cz.

KALENDÁŘ NA DUBEN

KONCERT PAVLA BOBKA A PAVLÍNY JÍŠOVÉ S PŘÁTELI

Doprovodný program – prodejní výstava výrobků tvořivé dílny klientů Domova sv. Josefa a dárkových předmětů z Chráněné dílny u sv. Anny

4. 4. v 19 hod.

Společenské centrum Uffo Trutnov

Vstupné: 220,- Kč

Předprodej: Infocepcce Trutnov – tel. 499 300 999, Infocentrum Dvůr Králové – tel. 499 321 742

Získané finance budou použity na provoz a rozvoj Domova sv. Josefa, dosud jediného zařízení v ČR pro lidi s diagnózou roztroušená skleróza mozkomíšní.

Pořádá: Oblastní charita Červený Kostelec, středisko Domov sv. Josefa v Žirči

Více na www.domovsvatehojosefa.cz

VZDĚLÁVÁNÍ

VZDĚLÁVACÍ SEMINÁŘE V HÁČKU

Vzdělávací semináře v edukačním středisku Háčko (možnost ubyt. a stravy) pořádá Oblastní charita Červený Kostelec a jsou určeny pracovníkům ve zdravotních a sociálních službách.

Aktuální nabídka a termíny pro 1. pololetí 2011:

- 14. 4. **Komunikace s lidmi s handicapem:** Mgr. et Mgr. Matěj Černý
- 21. 4. **Výživa ve stáří:** Bc. Miriam Zralá
- 28. 4. **Šíkana v pobytových zařízeních sociální služby – akreditace MPSV:** Mgr. I. Krhovský
- 5. 5. **Prvky kinestetiky:** Mgr. Martina Stehlíková
- 10. 5. **Empatie a naslouchání – akreditace MPSV:** PhDr. Zdeněk Kulhánec
- 21. 5. **Stimulace vnímání pacientů:** PhDr. Lada Cetlová, PhD.
- 26. 5. **Motivace, kontrola a hodnocení pracovníků – akreditace MPSV:** Mgr. J. Staňa
- 28. 5. **Demence, Asertivita v práci sestry:** PhDr. Lada Cetlová, PhD.
- 30. 5. **Pravidla hygieny v pečovatelské službě při rozvozu obědů:** JUDr. Božena Dolejská
- 7. 6. **Hranice mezi osobním a profesním životem:** PhDr. Zdeněk Kulhánec
- 13. 6. **Uspokojování potřeb seniorů – akreditace MPSV:** Mgr. Jaroslava Slaná

Blíže informace a přihlášky: Mgr. Marcela Frýbová, email: frybova@hospic.cz, tel. 491 610 311, nebo na www.ochck.cz.

VÝSLEDKY SBÍRKY NA CHARITU VE FARNOSTECH KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE Z NEDĚLE 5. 12. 2010*

FARNOST	ČÁSTKA KČ				
Bělá n. Svitavou	637	Kameničky	8 279	Přibyslav	11 124
Běstvina	426	Knířov	210	Pustá Kamenice	1 060
Bohuslavice nad Metují	1 957	Koclířov u Svitav	1 123	Raná	2 601
Bojanov	1 410	Kopidlno	500	Rokytnice v Orlických horách	2 147
Borašice u Litomyšle	2 720	Korouhev	1 334	Ronov nad Doubravou	5 200
Borová	1 897	Kostelec nad Orlicí	4 789	Rosice nad Labem	5 300
Boušín	1 500	Kovanice	590	Rtyně v Podkrkonoší	1 625
Brandýs nad Orlicí	1 470	Králiky	5 000	Rudoltice	280
Bykán	910	Kratonohy	200	Rybná nad Zdobnicí	1 005
Bystré u Dobrušky	2 000	Krouna	1 530	Rychnov nad Kněžnou	15 343
Býst	2 825	Krucemburk	3 616	Řetová	1 480
Čerekvice nad Loučnou	920	Křížlice	245	Sádek	2 405
Čachotín	591	Kunvald v Čechách	950	Sány	200
Čáslav	6 348	Kutná Hora	6 357	Sázavka	720
Častolovice	1 596	Kutná Hora – Sedlec	4 500	Sebranice u Litomyšle	13 300
Černíkovice	1 300	Lanškroun	10 940	Seč	1 600
Černilov	2 750	Lázně Bělohrad	1 771	Senožaty	716
Červený Kostelec	13 086	Lázně Bohdaneč	2 244	Sezemice	1 863
Česká Bělá	513	Lázně Bohdaneč	1 006	Skála	1 073
Česká Skalice	5 066	Ledeč nad Sázavou	9 496	Skuhrov u Havlíčkova Brodu	3 150
Česká Třebová	4 849	Letohrad	12 275	Slatiňany	7 025
Česká Třebová	520	Lhota pod Libčany	211	Slavoňov	4 558
České Libchavy	1 000	Libčany	625	Smidary	155
České Meziříčí	3 075	Libice nad Cidlinou	607	Solnice	2 180
Čibuz	1 768	Libřice	660	Sopotnice	1 680
Čihošť	1 118	Libštát	700	Sopoty	313
Dašice	658	Licibořice	1 609	Studnice	664
Deštné v Orlických horách	300	Lično	925	Svatý Kříž	517
Dobruška	11 250	Lipnice nad Sázavou	512	Světlá nad Sázavou	2 000
Dobřenice	100	Lipolice	1 100	Svojanov	1 822
Dolní Černá	5 733	Litomyšl	13 703	Svratka	4 115
Dolní Dobrouč	4 557	Lochenice	550	Šlapanov	405
Dolní Krupá	680	Lomnice nad Popelkou	2 751	Štoky	425
Dolní Libchavy	840	Lovčice	666	Trutnov I	9 396
Dolní Újezd	6 350	Lučice	1 050	Trutnov II – Horní Staré Město	2 208
Golčův Jeníkov	4 200	Luže	4 261	Trutnov III – Poříčí	940
Habry	1 380	Luže	4 802	Třebechovice pod Orebem	1 896
Havlíčková Borová	2 314	Malé Svatoňovice	1 090	Třebonín	645
Havlíčkův Brod	4 302	Městec Králové	2 639	Turkovic u Přelouče	800
Herálec	340	Mikulovice	220	Uhelná Příbram	2 460
Heřmanův Městec	3 450	Mladé Břístě	836	Úpice	3 354
Holice	3 200	Mříčná	1 060	Úsobí	588
Holohlavý	1 200	Náchod	5 394	Ústí nad Orlicí	8 495
Horní Branná	258	Nasavrky	2 000	Vamberk	4 050
Horní Jelení	1 575	Nekoř	3 356	Vamberk	3 753
Horní Roveň	4 120	Neratov	2 060	Vápno u Přelouče	295
Horní Sloupnice	2 858	Neznámá farnost	3 674	Včelákov	912
Horní Štěpanice	2 227	Neznámá farnost	210	Vejvanovice	2 877
Hořice v Podkrkonoší	4 020	Neznámá farnost	18 910	Velká Losenice	3 674
Hoříčky	390	Neznámá farnost	1 378	Velké Poříčí	3 832
Hradec Králové – Kukleny	5 002	Neznámá farnost	2 154	Vilémov u Golčova Jeníkova	720
Hradec Králové – Nový HK	5 088	Nížkov	11 218	Vítězná-Kocléřov	5 900
Hradec Králové – Pouchov	8 500	Nová Paka	9 050	Vítkovice v Krkonoších	985
Hradec Králové – Praž. předm.	11 636	Nová Ves nad Popelkou	805	Vodňany	1 050
Hradec Králové I	13 395	Nové Hradky u Skutče	3 583	Vojslavice	915
Hradec Králové I – PM	13 800	Nové Město nad Metují	8 195	Vraclav	749
Hrochův Týnec	4 769	Nový Bydžov	620	Vrbatův Kostelec	1 100
Hronov	6 020	Nový Bydžov	3 463	Vrbice	619
Humpolec	7 361	Nový Bydžov	200	Vrchlabí	7 337
Chlumec nad Cidlinou	2 000	Nový Hrádek	2 330	Všestary	600
Choceň	12 885	Ohraze	1 000	Výprachtice	657
Chomutice u Hořic	350	Ohnišťany	650	Vysoké Chvojno	1 100
Chotěboř	4 436	Opatov v Čechách	3 000	Vysoké Mýto	5 684
Chrast u Chrudimě	2 340	Opatovice nad Labem	2 500	Vysoké Mýto	6 765
Chroustovice	1 610	Opocno	3 100	Vysoké Veselí	920
Chrudim	12 282	Osice	190	Zámorsk	2 200
Chvalkovice	200	Ostřetín	600	Zbraslavice	2 294
Jablonec nad Orlicí	5 931	Pěčín	1 270	Zbýšov v Čechách	2 890
Janské Lázně	1 394	Pohled	608	Zdechovice	300
Jaroměř I	1 950	Police nad Metují	6 114	Žacléř	650
Jičín	5 477	Políčka	5 793	Železnice	3 082
Jilemnice	3 632	Polná	10 794	Žiželice	725
Jirice	658	Proseč u Skutče	6 380	Žumberk	455
Josefov	1 605	Předhradí	2 530		
Kaliště	1 122	Přelouč	4 700		
		Přepychy	1 520	CELKEM	704 801

Poznámky: * V tabulce jsou uvedeny výsledky sbírky na Charitu ve farnostech, které zaslaly její výtěžek do 7. 3. 2011.

Informace: Marcela Hledíková – tel. 4 95 063 135.

Diecézní katolická charita Hradec Králové použije darované finanční prostředky na rozvoj svých středisek a projektů, mimo jiné na podporu projektu Adopce na dálku®, který pomáhá dětem z nejchudších indických rodin získat vzdělání, dále na pomoc lidem trpícím nevyléčitelnou Huntingtonovou chorobou a také na podporu projektů pomoci cizincům a uprchlíkům. **DĚKUJEME VŠEM DÁRCŮM ZA PŘÍSPĚVEK A PODPORU CHARITNÍ ČINNOSTI A TAKÉ VŠEM DUCHOVNÍM SPRÁVCŮM ZA SPOLUPRÁCI A POZORNOST, KTEROU SBÍRCE VE SVÝCH FARNOSTECH VĚNOVALI.**

Diecézní katolická charita Hradec Králové

Masopustní průvod studentů a učitelů Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína a ZŠ a MŠ Jana Pavla II. v Hradci Králové dne 8. března

Pochod městem, autor: Luděk Bárta

Promenáda po náměstí, autor: Luděk Bárta

Malí lovci mamutů ze základní školy, autor: Luděk Bárta

Běžkaři se nezalekli ani nedostatku sněhu, autor: Luděk Bárta

Ocenění pro nejlepší masky, autor: Luděk Bárta

Společná fotografie, autor: Luděk Bárta

Oznámení jména nového královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála

Interiér kaple sv. Karla Boromejského, autor: Luděk Bárta

Administrátor diecéze Mons. Josef Kajnek čte jméno nového biskupa, autor: Luděk Bárta

Představení jeho životopisu, autor: Luděk Bárta

Telefonické spojení s Vatikánem, autor: Luděk Bárta

Pozdrav arcibiskupa Mons. Karla Otčenáška, autor: Luděk Bárta

Blahopřání pražského arcibiskupa Mons. Dominika Duky, autor: Luděk Bárta